

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 125 (1875) ♦ П'ятниця, 3 липня 1998 року ♦ Ціна договірна

Взаємозалік між населенням і державою – крамольна фантазія...

«У-у-у», — тужливо сурмить порожній кран, не перший і не другий тиждень шкодуючи гарячої води. Балачки про планові ремонти старих труб — зла казочка. Та звикнути можна до всього, навіть до браку елементарного комфорту. А разом з тим — до регулярної несплати зароблених, кривих. В якесь мить за способом життя можна ледь не «притули» наблизитися до островитян-бітців. І тут звідкілясь згорі на голови падає рахунок, і навіть не рахунок, а страшне звинувачення: населення України, сяк-разтак, заборгувало державі за житлово-комунальні послуги аж 2,872 млрд. грн., і це при тому, що сьогодні фактично сплачує не всі 100, а лише 80 % вартості цих послуг!

(Закінчення на 7-й стор.).

Три одиниці зробили погоду

Ранкове засідання
2 липня

Голова лічильної комісії Валерій Мішура повідомив народним депутатам про те, що лічильна комісія скасувала своє попереднє рішення про зміну порядку голосування. Отже, проводили його за раніше визначеною процедурою. Нагадаємо, що до бюлетеня було внесено дві кандидатури на посаду Голови Верховної Ради — Сергія Чукмасова та Олександра Мороза.

(Закінчення на 2-й стор.).

Приїхати не може. Зайнятий на роботі

Ну не тягне президента Росії Бориса Єльцина на береги Славутича. Що поробиш... Інша справа Президент України — легкий на підйом, енергійний: треба з'їздити до Москви — будь ласка, і жодних відмовок. Звичайно, і в нас є проблеми в регіонах, але в списку президентських візитів Росію в чергу за Житомирською областю поки ніхто не ставить. Нагадаємо, що чергову зустріч Леоніда Кучми та Бориса Єльцина, так би мовити, на нашому полі спершу плановано на червень і було перенесено на липень на прохання російського президента у зв'язку з необхідністю відвідати низку регіонів. А днями офіційно оголосили про нове перенесення зустрічі.

(Закінчення на 2-й стор.).

Виступи кандидатів на посаду Голови Верховної Ради України

3-6

Програма телебачення

8-9

Свою долю я вибрала сама

13

Власне, з грецького порту Салоніки надіслано до «Голосу України» не тільки листа, а й цілий стос документів, що проливають світло на 18-місячній «арештантській одісесі» навчально-виробничого судна «Професор Анічкова». А водночас і до Києва, в редакцію, і до корупційної газети в Одесі не раз телефонували і самі українські моряки, приречені на злидаровання в іноземному порту. Їхні друзини, родичі, що перебувають тут, в Одесі, щоб переконатися: фізично й морально члени екіпажу «край виснажені» — доведеться це довідати громадянськості, народних депутатів, керівників відомств, урядових та президентських структур, хай же щось роблять!

(Закінчення на 7-й стор.).

Хто визволить «Професора Анічкова»?

Таке запитання ставлять члени екіпажу заарештованого судна у своєму сповненому відчаю листі до редакції

Заохочувальна — теж гроші!

Підбито підсумки конкурсу «Лист на першу сторінку» за травень-червень п. р. Першою премією (а це, нагадаємо, — 100 гривень) не відзначено, на жаль, жодної кореспонденції читачів.

Заохочувальну (30 гривень) присуджено Миколі

Чичиланову з Переваляська, що на Луганщині (листа опубліковано в «ГУ» 26 червня). Просимо призера, а також усіх дописувачів — учасників конкурсу, повідомити редакції паспортні дані й ідентифікаційні номери.

Конкурс короткого, влучного, змістовного, в'їдливого, іронічного листа триває!

Чекаємо ваших дописів, шановні читачі, і бажасмо успіху!

У природи немає поганой погоди. В МінАПК — є

У Криму зернозбиральна епопея у розпалі. Пшеницю скошили на 25 тисячах і обмолотили з 20 тисяч гектарів. У всіх районах автономії комбайни вийшли в поле. Мало їх. Тому на півострові вирішили «запросити» агрегати з інших областей, де хліб ще дозріває. Кримчани беруть по 27,5 центнера з гектара.

Водночас МінАПК України прогнозує: через погодні умови і стихійні лиха в Україні недоодржать запланований обсяг зернових. За словами міністра Бориса Супіханова, понад 120 тис. га посівів сільськогосподарських культур загинуло і 1,7 млн. га пошкоджено внаслідок граду і проливних дощів, що пройшли у західних і центральних областях України. А посуха в багатьох східних областях створила «екстремальні» умови для формування врожаю ярих зернових.

Врожай-98

Конкурс листа

За даними соціологічних, 65 відсотків українських громадян не ознайомлені з основними положеннями Конституції країни.

В експлуатацію введено нову свердловину № 51 Муратівського газоконденсатного родовища.

На Кіровоградщині госпіталізовано 38 дітей з аденівірусною інфекцією, що уражує шлунково-кишковий тракт.

P.S.

РУКА БІЙЦІВ ВТОМИЛАСЯ ЛІЧИТИ...

Парламентська хроніка

ТРИ ОДИНИЦІ ЗРОБИЛИ ПОГОДУ

(Початок на 1-й стор.)

Вечірні засідання 1 липня

Після перерви депутати продовжили обговорювати питання про результати голосування щодо кандидатур на посаду Голови Верховної Ради України. В поєднанні режимі 179 голосами депутати прийняли пропозицію лінійної комісії про перегосударування кандидатур Олександра Мороза та Сергія Чукмасова, оскільки було зафіксовано факти порушення процедури голосування. Вже вкотре депутати закликали до конструктивної роботи, волевиявлення депутатів і створення для цього відповідних умов. Пропозиція депутата Йосипа Віньського про опублікування списку народних депутатів, які знову блокували вибори, не збудила підтримки.

Втім, деякі депутати, зокрема від НДП, віднайшли негативний «інструмент впливу на вибори», і на чергове риторичне запитання: хто ж цього разу винен, відповіли — лінійна комісія. Саме її почали

звинувачувати у всіх «смертних гріхах». Так, до тимчасової Президії звернувся заступник голови тимчасової лінійної комісії Володимир Семиноженко із пропозицією переобрання всього складу лінійної комісії. За його словами, «йдеться не про якийсь політичний підтекст», а про ... втому членів комісії. У самій мотиваційній частині заяви зазначалося, що комісія працює тільки з обрання Голови більше двох місяців, і в ній немає представників позафракційних депутатів та фракції Прогресивної соціалістичної партії України. Народним обранням не вистачило лише шести голосів, щоб і без того «безголовий» парламент залишився ще і без «лінійників» депутатських голосів.

Лінійна комісія запропонувала внести зміни до порядку голосування, зокрема перенести кабінки і урни до сесійного залу. Це, за словами деяких її представників, дасть змогу уникнути грубого порушен-

ня Регламенту і створити сприятливі умови для волевиявлення народних обранців.

Наталія ЯРЕМЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Результати голосування такі: за першого претендента жодного голосу не подано; за другого — 212. Одержали бюлетені 331 народний депутат, але взяли участь у голосуванні лише 220. П'ятеро народних депутатів не підтримали жодного кандидата, а троє зіпсували бюлетені, які визнано недійсними.

Тож вибори відбулися, але Голову ВР так і не обрано. В голосуванні не взяли участь 111 народних депутатів. Валерій Мішур, оголосивши ці результати виборів, повідомив також, що до лінійної комісії надійшла заява, яку вирішено розглянути на спеціальному засіданні, що має відбутися цього ж дня. Головуючий на сесії Олександр Мороз запропонував зробити перерву, щоб фракції мали змогу порадитися, що робити далі. Депутат Дмитро Чобіт закликав колег по парламенту обговорити ситуацію, що склалася. А депутат Володимир Філенко наполягав розглядати інші кандидатури — Петра Симоненка та інших, хто набрав найбільшу кількість голосів. Та шляхом голосування народні депутати висловилися за оголошення перерви для проведення нарад. Зокрема, як повідомлялося на сесії, має над чим працювати й комісія з розробки проекту бюджетної резолюції на 1999 рік.

Вероніка МАСЛОВА.

У номер

Нам би ПДВ взяти й відмінити

Відбулася йональна розмова Президента України Леоніда Кучми з Президентом Республіки Білорусь Олександром Лукашенком, повідомляє прес-служба Президента України.

У ході розмови Президенти обговорили стан двосторонніх відносин, питання економічного співробітництва. Було, зокрема, акцентовано увагу на необхідності збільшення товарообігу між двома країнами, чому покликане сприяти скасування податку на додану вартість у взаємній торгівлі як з української, так і з білоруської сторін. Глави держав також обмінялися думками про розвиток взаємин у гуманітарній сфері.

Приймати не може. Зайнятий на роботі

(Початок на 1-й стор.)

Отже, вона відбудеться орієнтовно восени, повідомив на брифінгу прес-секретар Президента України Олександр Майданник. І заспокоїв особливо нетерплячих: президенти перебувають у «постійному контакті», мають телефонні розмови й листування з важливих питань». Леонід Кучма, за словами прес-секретаря, сказав, що про конкретну дату такої зустрічі говорити передчасно. А Майданник переконав, що її остаточно дату буде визначено найближчим часом. Отож тісні телефонні контакти особистих зустрічей у Києві не перериваються. Поки що.

На словах — «за упокій», у листах — «за здоров'я»

— Ніякої згоди на обрання Головою Верховної Ради Петра Симоненка Президент України не давав, — спростував повідомлення ІТАР-ТАКС прес-секретар глави держави Олександр Майданник на черговому брифінгу в адміністрації Президента. Разом з тим О. Майданник чимало уваги присвятив листам і зверненням громадян України до Президента, в котрих, за словами прес-секретаря, окрім підтримки президентського курсу ринкових реформ висловлюються прохання й вимоги вжити рішучих заходів, щоб виправити ситуацію у Верховній Раді.

Шоправда, прес-секретар обмовився, що цей аналіз листів і звернень був побіжний, а на мов уточнююче запитання було повідомлено, що ґрунтовний аналіз у адміністрації є і з нього видно, що автори листів і звернень більшою підтримку курсу Президента, аніж ґаньблять його. Оце так нагол: на словах, виходить, «за упокій», а в листах — «за здоров'я»?

Риторичним назвав О. Майданник запитання про те, чи зацікавлений Президент у конструктивній співпраці з парламентом, оскільки, мовляв, глава держави доручив уряду розробити і подати до Верховної Ради, низку законопроектів, спрямова-

них на реалізацію положень, викладених у шорічному посланні Президента. Хоча аргумент не такий вже й переконливий, коли згадати звинувачення на адресу глави держави в його нібито зацікавленості використати моментом і видати «на-гора» низку указів економічного характеру.

До речі, ця низка досить довга, серед названих на брифінгу першочергових законопроектів, що їх готує виконавча влада, є «ну геть цікаві», скажімо, про амністацію тиньового капіталу некриміногенного походження, податкові пільги під великі іноземні інвестиції, надання права приватної власності на земельні ділянки під іноземні інвестиційні проекти, суцільну інвентаризацію державного майна, про політичні партії та професійні спілки тощо. Значалося, що найближчим часом глава держави підпише три укази економічного характеру — про спрощення системи оподаткування і звітності малого підприємства, управління корпоративними правами... А ось щодо третього, то прес-секретар поспричечка. На думку споспечачів, це може бути указ про ПДВ, про підписання якого деякі ЗМІ уже було поспішно повідомляло.

Анатолій БЕНЬ.

ЧИ ПОРУШИВ КОНСТИТУЦІЮ КАБІNET МІНІСТРІВ, КОЛИ ЗАПРОВАДИВ ПЛАТНІ МЕДИЧНІ ПОСЛУГИ?

Стандарти здоров'я не полізуться, а погіршуються. Ця теза вже давно не потребує ані аргументів, ані доказів. А тому 66 народних депутатів після ознайомлення з постановою Кабміну «Про затвердження переліку платних послуг, які надаються в державних закладах охорони здоров'я та вищих медичних закладах освіти» від 17 вересня 1996 року зробили подання до Конституційного суду щодо відповідності цієї постанови статті 49 Основного Закону України. Зокрема, народні обранці вважають, що включення до переліку платних послуг лікувально-медичних, профілактичних та деяких інших видів медичної допомоги, у тому числі проведення операцій, медичних оглядів у державних закладах охорони здоров'я, суперечить Конституції, а також Основам законодавства України про охорону здоров'я.

Учора Конституційний суд розпочав розгляд справи за цим поданням. Суддя-повідач Микола Козубора звернув увагу на те, що немає ґлумачення поняття медична послуга та медична допомога, а також поінформував про відповіді, які надійшли на адресу КС з міністерств охорони здоров'я, юстиції, Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства і Генеральної прокуратури. Окрім того, він наголосив на тому, що перелік платних послуг постійно розширюється, а також поставив запитання: «Чи зобов'язана держава відповідно до ст. 49 надавати людям безоплатні медичні послуги?» Миколу Козубору зацікавив також пункт постанови про зобов'язання компенсації за лікування хворих. Чим ця компенсація відрізняється від платних послуг?

Уповноважені за дорученням суб'єкта конституційного подання колишній народний депутат Степан Хмара і нинішній Юрій Кармазін переконливо доводили, що ця постанова Кабміну, як і наступні постанови місцевих виконавчих комітетів, по суті, порушують конституційні права громадян. Зокрема, Ю. Кармазін навав ряд прикладів, коли на виконання цієї постанови у ряді регіонів запроваджувалася платня, скажімо, за ліжко-місце у стаціонарному відділенні.

У розгляді справи, що триває, беруть участь уповноважені Міністерства охорони здоров'я, Кабміну та Генеральної прокуратури.

Володимир КОРОЛЮК.

За указами — катастрофа

Звернення Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України» до народних депутатів України

18.06.98 р. Президент України виступив із заявою та підписав низку указів, що суперечать Конституції України.

Укази Президента від 18.06.98 р. № 656/98 і № 651/98 про скорочення надходжень до Чорнобильського фонду більше ніж у два рази знищують повністю відповідні програми державної допомоги «чорнобильцям».

При 5% ставки «чорнобильського» податку до Фонду з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи надійдуть до кінця 1998 р. близько 400 млн. грн., при цьому витрати на виплати пенсій становлять 380 млн. грн., оздоровлення дітей та інвалідів 280 млн. грн., на спеціальну медичну допомогу — 43 млн. грн., переселення сімей з дітьми із зони об'єкту аварії 390 млн. грн. При 3 і 1.01 1998 р. не виплатяться кошти на будівництво житла для інвалідів, не виплатяться компенсації за шкоду здоров'ю та за проживання на забруднених територіях, не оплачуються рахунки-фактури за

операції та протезування за життєво важливими показниками, в «чорнобильських» стаціонарах немає ліків, реактивів, а на денне харчування відпускається 84 коп. (для хворих лейкозом чи ендокринними захворюваннями це — катастрофа). Крім того, МНС уже заборгувало до Пенсійного фонду понад 200 млн. грн.

Витрати на забезпечення безпеки саркофага, ЧАЕС та утримання зони відчуження скоротити не владсть. Бо за цим — ціна майбутньої радіаційної катастрофи.

Введення в дію указів Президента веде до фізичного знищення 3,5 млн. «чорнобильців», руйнування соціальної частини бюджету України, до хаосу та соціальної несправедливості.

Укази ніяк не вплинуть на економічну стабільність та підтримку власного товаровиробника, оскільки чорнобильські відрахування становлять всього 0,3% витрат товаровиробника, у витраті знову — тільки банки і посередники.

Від вашого рішення, рішення Верховної Ради залежить майбутнє демократичної, незалежної України.

Присможемо ввести мораторій на виконання указів Президента і відновити в складі Верховної Ради Комітет з проблем Чорнобильської катастрофи.

Ю. АНДРЕВ, президент «Союзу Чорнобиль України».

Репліка

президентським указом скорочено наповнюванню, давно урегульовано Законом України «Про формування Фонду для здійснення заходів з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи і соціального захисту населення». Відтепер порушувати закон, або указ. Але якщо звітність відбирав, 5-відсоткове відрахування до чорнобильського фонду (за президентською директивою), то Державна податкова адміністрація матиме формальний привід для накладення штрафних санкцій.

Далі — більше. Під стінами Верховної Ради вже затріпотіли плакати петиційників, чий матеріальний достаток тісно пов'язаний з надходженням до фонду скороченого уділу одним розчерком пера.

Не велимй раді і багатомільйонна армія суб'єктів господарювання, які доведеться все одно з кожної зарплатної гривні віддавати Президенту 42,5 копійки. Тож чекати від підприємств виплат, так би мовити, несанкціонованих зарплат можна лише після того, як Президент знизить обсяги нараховувану на зарплатну плату щонайменше уділу.

Ігор СТРИЖ.

Розчерком пера по фонду

З огляду на те, що парламент не спромігся вчасно дати правову оцінку указові Президента «Про встановлення ставки збору у Фонд для здійснення заходів з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи і соціального захисту населення», він набрав чинності з 1 липня. Тим самим делюре Президент порушив п.4 розділу XV «Перехідних положень» Конституції, що дозволяє йому видавати укази економічного характеру за умови, якщо вони не врегульовані чинним законодавством. Невже і справді ми прийняли Конституцію тільки для того, щоб її порушувати? Адже питання ставок чорнобильських відрахувань, які

ВИСТУПИ КАНДИДАТІВ НА ПОСАДУ ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Виступ народного депутата України Петра СИМОНЕНКА (фракція комуністів)

Шановні народні депутати, шановні радіослухачі! За час нашої спільної роботи у Верховній Раді, особливо в процесі обговорення і вирішення проблеми обрання Голови Верховної Ради, ми дійшли спільної думки — ситуація в державі загострюється з кожним днем. В суспільстві в цілому та економіці зокрема йдуть некерівані процеси. Укази регламентують питання, які порушують Конституцію, процеси руйнації дійшли до завершального етапу та засвідчили практично остаточну втрату керівності в державі.

Ще раз наголосую. Під загрозою національна безпека держави, можливість забезпечення продуктами харчування власного виробництва народу України.

Проблеми бюджету намагаються розв'язати за рахунок знедоленого народу, зростання безробіття, зобов'язаності у зарплатні платі, підвищення тарифів на комунальні послуги, отплату та інші. Щодо жовтєвого згорення інформації Кабінету міністрів про зменшення зобов'язаності у зарплатні платі свідчить, що за таких умов, за

таких напрямів реформування суспільства вирішити її неможливо.

За 7 років не визначилися з розв'язанням дуже істотних проблем. В тому числі у вугільній промисловості. Уряд не здатний цілеспрямовано проводити роботу із забезпечення базової галузі, забезпечити такі заходи, які дали б можливість бути впевненим шахтарям, а також в цілому державі, що ця проблема може бути розв'язана взагалі. Тільки банками займаються та дають обіцянки.

По за законом, на жаль, розв'язуються проблеми зміни власника. А точніше — завершується процес пограбування народу і розкрадання загальнодержавного майна. Мене дуже схилювала остання інформація про те, як сьогодні знімаються власник у нафтопереробному комплексі, а також повдомленням законоронних засобів масової інформації про те, що уряд збирався продати УКРЕЛЕКОМ.

Дуже серйозною помилкою є, і те, що, звертаючись до досвіду інших країн, ми забуваємо, що у

нас є свої особливості, що у нас інший історичний шлях розвитку, на якому ми повинні розв'язувати проблеми, котрі поставили перед нами життя.

Призупинення призову в армію свідчить про катастрофу, передусім у державному будівництві. Треба вже бити на сполох, бо горе матері сина, вбитого в Криму, — це теж наслідки реформ. Пошта, дзвінки громадян, їх голос відіаю, заклики до дострокових виборів Президента та Верховної Ради свідчать про

те, що соціальна напруженість дійшла небезпечної межі!

Тільки за два тижні в Маріуполі зібрано понад 20 тисяч підписів мешканців міста, які протестують проти підвищення тарифів на комунальні послуги та квартиру плату. Проблема обрання Голови Верховної Ради вже не є (і ми в цьому самі переконались) проблемою народних депутатів, обраних 29 березня! Не є, на жаль, проблемою нашої держави, а знаходиться під жорстким контролем міжнародних фінансових структур, які диктують вимоги тим, хто намагається керувати, диктувати і розписувати ті чи інші сценарії обрання Голови Верховної Ради...

Неспроможність влади розв'язати проблеми без зовнішньої допомоги підтверджує наші застереження щодо фінансової кризи найближчим часом.

Шановні народні депутати, на мою думку, треба звернувати питання обрання Голови Верховної Ради, продемонструвавши справжню незалежність України через незалежність народних депутатів від впливу виконавчої гілки влади та закор-

донних хазяїв. За моїм глибоким переконанням, наша програма, яку я доповідав з цієї трибуни тричі, є програмою якісно нової організації роботи Верховної Ради, основних напрямів законотворчої роботи і дозволить вирішити головні завдання Верховної Ради.

Але незалежно від того, буде обраний Головою Верховної Ради представник фракції комуністів чи ні, ми, і я це стверджую сьогодні з трибуни, послідовно захищатимемо інтереси нашого народу: пенсіонерів, робітників, селян, лікарів, учителів, інтелігенції, науковців, нашої молоді, бо це наш народ, наше майбутнє, наша спільна доля.

Захищатимемо на підставі тих гасел, про які ми казали, йдучи відкрито на вибори, — це принципи соціальної справедливості, необхідності докорінної зміни курсу і напрямів реформ та безумовне забезпечення нормальних життєвих умов для кожної людини, несної, працшовитої людини нашої України. Дякую за увагу. Я готовий відповісти на ваші запитання.

Виступ народного депутата України Леоніда ЧЕРНОВЕЦЬКОГО (фракція НДП)

Шановні члени президії, шановні пани депутати, шановні радіослухачі!

Я, Черновецький Леонід Михайлович, депутат, обраний кількома в 219-му виборчому окрузі, безпартиійний, хочу представити на ваш високий суд своє бачення управління Верховною Радою, свою концепцію керівництва вищим законодавчим органом суверенної України!

Я глибоко переконаний у тому, що сказане мною сьогодні обов'язково знайде відгук серед присутніх, тому що я запропонував новий підхід до визначення критеріїв у підборі керівництва Верховної Ради.

Цей критерій, або критерії, взяті мною за основу, беручи до уваги наявне становище, в якому опинилася країна, що перебуває нині на межі соціального вибуху. Знедолені старі люди і діти, що втратили надію на краще майбутнє життя, більшість наших співгромадян чекають від Верховної Ради певних рішень для виходу України з економічної кризи.

Наші виборці, а я це особливо добре відчув у своєму окрузі, в Києві, у Дарницькому та Харківському районах, де політична активність людей особливо висока, — чекають від нас у парламенті не політичних революцій, не націоналізації або національної самоізоляції, а ефективних економічних рішень, реального поліпшення життя.

Народ, виборці, не вкладають до тонкощів економічних справ, ототожнюють нас з владою, із свавллями і корупційністю чиновників на місцях і в центрі, з жалювкою несправедливістю, з якою зіштовшуються скрізь, де стикаються з владою. Я не перелічував усі біді народу, які всі ми добре знаємо, тому що це буде популізм.

Я пропоную розглянути проблему зовсім в іншій площині і зосереджуватися не на критичні, тому що ламати — не бувають, а на конструктивному розв'язанні нарізних проблем.

Будь ласка, послухайте людину, яка знає, як і де заробляють

гроші, що потрібно і чого не можна робити найближчим часом, щоб ми не отримали ще гіршого результату, ніж той, що маємо сьогодні. Хоча, куди ще гірше?!

Адже біда попередніх парламентів і нещасливої України саме в тому, що 90% парламентаріїв так і не засвоили sacramentalного питання: як держава багате.

Так от...

Чому ми живемо погано:

а) тому що в нас високі, грабіжницькі податки, які умертвляють нашу економіку, загрожують у «тіні» виробників товарів і послуг. До 80% платників податків ухилилися від їх сплати. А гроші, які мали йти в бюджет у вигляді податків, живлять корумповане середовище, плодять тисячі й тисячі нових корупційерів, бандітів і т. д., перетворюючи Україну на Нью-Колумбію.

б) тому що уряд перетворюється у нас на уряд тимчасових правителів без права на самостійні вчинки і ми до цього тех приклади руку, весь час вимагаючи відставки, не має через це жодної економічної стратегії, окрім однієї: утриматися за будь-яку ціну при владі. Вистояти ще один день, ще один, ще один, ще тиждень, щоб ганебно не вигнали і не прокинули на решту життя в парламенті і в засобах масової інформації. А що можна вирішувати, живучи одним днем? Лише одне: як ще протягнути хоч трохи;

в) тому що ми весь час змінюємо важливі економічні закони, продовжуючи, як правильно зазначив депутат Суслов, податкову революцію, крикуючи революцію проти свого виробника;

г) тому що продовжуємо разом з урядом видавати державні гарантії під багатомільйонні зовнішні кредити, які йдуть частю приватним фірмам або банкрутним держпідприємствам і розкрадаються;

д) тому що у виконавчій, і, на жаль, у законодавчій владі немає стратегії збереження коштів, зароблених народом, і ці кошти

неефективно витрачають, розкрадають усі, то тільки має можливість і не лінується красити.

Я запевняю вас, шановні депутати, дослухатесь, будь ласка, ви цього раніше не чули, що Україна не бідна країна, і навіть тих коштів, які надходять до бюджету, швидко досить, щоб наші громадяни, у тому числі шахтарі, наші шановні ветерани, інваліди, робітники, бабусі та дідуся, жили, як люди, якби уряд над нашим контролем запровадив найжорсткіший контроль над видатками.

Для будь-якого підприємця, незалежно від того, представляє він державне підприємство чи комерційне, якщо це провітаційна справа, зрозуміло, що головним у комерційній діяльності є не рівень доходу, а стан контролю над видатками. І, окрім підприємця, вам, шановні депутати, цього ніхто не скаже. Якщо видатки не контролюються, то підприємств — банкрут, навіть, якщо за день заробляє по одному мільйону чи мільярду, і з державою відбуваються ті само паресії, жодних винятків. Адже ми самі виявилися законодавцями божовелих бюджетних видатків у вигляді всьляких пільг: санаторіїв, готелів, лікарень, поліклінік і т. д., де тратяться десятки тисяч людей, — по суті, холівське мовожовання. Чого немає в жодній провітаційній країні.

І найперше, що б я запро-

понував. Давайте сьогодні з любов'ю до українського народу приймемо принципи рішення, яке наблизить нас до кращого життя, до народу. Давайте проголосуємо сьогодні про 50-відсоткове скорочення тих видатків бюджету, які заплановано на утримання пільг в адміністрації Президента, уряду і Верховної Ради. Рано чи пізно, але нам доведеться це зробити. І це не популізм. 50% шляхом вистачить.

II. Давайте негайно приступимо до розроблення податкових законів, які стимулюватимуть наше виробництво і відкриють нових робочих місць.

III. Давайте зосередимося на економічній, лише на ній, тому що інакше нас нікому буде слухати. Наші люди просто поводитимуть від голоду. Не буде ні шахтарів, ні вчителів, ні людей похилого віку. Нікого!

IV. Дуже важливо для нас тепер не смикати уряд через дрібниці. Він заслуговує на дуже серйозну критику, але не з приводу виплати нинішніх зарплат. Сьогодні створюється враження, що їх раніше платили. З урядом потрібно розбиратися. Але треба взяти до уваги, і це дуже серйозно, що одна з найголовніших проблем уряду — це навіть не зарплати. Зарплати — це вже наслідок.

Головна проблема уряду і держави в цілому — це нестабільність. Проблема полягає у тому, що в українському уряді, цілому немає у жодній країні СНД, уже скоро нікому буде працювати. Тільки ще двірники у нас, при всьй повазі до цієї професії, на працюючих міністрах. Деякі міністри і вищепрем'єри працюють в уряді вчетверте! І в цьому велика проблема України і великі претензії до нас і до вищої ланки виконавчої влади.

Не треба сьогодні продовжувати високі хаос в управлінні країною і знову розганяти уряд. Там сьогодні багато що з тих, що ще недавно сиділо поруч з нами, і від того, що вони опинилися в уряді, у них не вирости чортові роги і хвіст, а у нас —

ангільські крила. Давайте допоможемо цьому урядові розв'язувати проблеми.

Давайте підкажемо урядові, що потрібно робити.

Давайте приймемо нормальні закони, щоб уряд і економіка країни запрацювали.

Давайте візьмемо на себе відповідальність конструктивно працювати з урядом.

Давайте перейдемо від слів любові до народу до любовних вчинків щодо народу і спрямуємо пільги уряду, адміністрації Президента і власні на потреби народу, запровадимо жорсткий контроль за витратами бюджетних коштів. До речі, сьогодні це ми вже почали робити, і це дуже відпало.

Давайте здійсимо, нарешті, перший крок до єднання з нашим нещасним, знедоленним, голоним народом. Почнемо ходити в такі само поліклініки, як і народ, лікуватимось в тих самих лікарнях, відпочивати в тих самих санаторіях, їздити на тому самому транспорті. Інакше їхні і наші проблеми і погляди будуть різні, а мають бути однакові. Умою, як каже наш Президент: «Точка зору завжди визначається місцем сидіння». І наші місця з виборцями мають бути в суспільстві однаковими. Любити та любити. А з любов'ю і в «шашлаве рай».

Існує сьогодні, як власне, і вчора, лише два варіанти подальшого розв'язання економічних проблем.

Вороний і сьогоднішній варіанти управління економікою можна охарактеризувати такими основними рисами.

Постійне латання дір і посилення фіскального гноблення. Це те, що відбувається сьогодні не лише в Україні, а й в усіх без винятку посткомуністичних країнах і призводить до страшного злидарування людей, розорення підприємств, корупції та відпливу капіталу, політичної та економічної нестабільності.

Другий шлях — це шлях розвитку економіки і зміцнення (Закінчення на 4-й стор.).

(Початок на 3-й стор.).

міжнародного авторитету України, який ми, на превеликий жаль, відмовляємося бачити, але яким пройшли і йдуть всі країни, що досягли небачених успіхів. Це шлях зниження податків, лібералізації економіки, прийняття чиновниками прозорих економічних рішень і нестворення в справі підприєємств.

Якби ми, шановні народні депутати, разом з президією, зараз сіли бо на Бонін і полетіли до найбільших європейських країн, то витратили б на це лише три години. Ми побачили б світ і процвітання націй, забезпечення людей похилого віку, шкільних дітей і батьків. І це правда! Хай хто-небудь у залі скаже, що це не так.

У чому секрет? Чому ми живемо погано і дедалі глибше спускаємося у драговину корупції та свавілля. Я завжди наводжу приклад про те, що рівень життя навіть у країнах із стабільною економікою значно відстає від податково-воєнного режиму. Наприклад, у Швейцарії і США він відпочи-

втричі вище, ніж в Італії і Франції, в яких ПДВ такий само, як в Україні; а в США його взагалі немає, а в Швейцарії він становить 6 відсотків.

Дуже швидко розвиваються нині країни з ліберальним оподаткуванням, такі як Кіпр, країни Індонезії та інші, де податки мінімізовані.

Я вже запропонував законопроект, який в чотирі рази скорочує ПДВ в Україні. Коли я виступав з ним у парламенті минулого скликання, більшість присутніх сміялась, а сьогодні під ним стоять підписи десятків депутатів. Отже, новарення у нас набирають своєю колегам роздумам про гарне життя. Шес, у них є. Це трохи і ми почнемо жити за нормальними податковими законами. А отже — станемо багатшими.

Я з усією відповідальністю заявляю присутнім, що я пишаюся тим, що працюю разом з вами в парламенті. Це стосується і комуністів, і націоналістів, і соціалістів, і всіх інших.

Своїм виступом в Києві я кавав під час виборів, що у Верховній Раді немає дурнів, поган-

них і хороших дядьків, як це намагається інколи подати преса й інші засоби масової інформації і ті, хто за ними інколи ховається. Тут люди з різним життєвим досвідом і різним розумінням одних і тих само явищ. Я влучний вибором за те, що в парламенті перебувають і непримиренні ліві, і непримиренні праві, тому що коли, наприклад, вирішується питання про зарплати і пенсії, ліві ніколи «не здають» трудовий народ і не підуть на поводи виконавчої влади, відстоюватимуть їхні права, як кажуть, до кінця. І це дуже благородно! Так само не дають нікому в країні захисники на суверенні інтереси України праві. І це дуже благородно і дуже важливо для нинішньої України!

Шкода лише, що за всім цим благородним і важливим похвана економіка України і проглядається нетерпимість до інших депутатів, які сповідують філософію прагматизму, економічного прагматизму.

Ще мені дуже шкода і, якби я став на чолі парламенту, я б цього ніколи не допустив, і це докорінний президент, коли

зопалу ми приймаємо несправедливі, незаконні рішення. Адже головна проблема України — беззаконня! Не можна, щоб зопалу його ініціювали. Наприклад, взяли і позбавили нефракційних депутатів права бути представленими у парламенті окремою фракцією. Я юрист і скажу, що навіть студенти першого курсу юридичного факультету, дівчинки знають, що алкоколік і розумово відсталіх позбавляють правоздатності за судом, а нас — обранців народу — позбавили свого колекту. Нічого собі законності! Або якщо поважні люди, депутати намагалися не дати мені права виступити сьогодні перед вами. Погані! Соромно! Та я не ображаюся!

Сьогодні я на трибуні, щоб сказати всім у цьому залі, всім, хто слухає нас в ефірі, моїм шановним виборцям: є толерантні щодо інших думок народні депутати, які знають економіку, професіонали, які сповідують відому облікову істину: «Стався до інших так, як хочеш, щоб ставилися до тебе».

Я виставляю сьогодні свою

кандидатуру не тому, що я придумав якусь закуску інтригу чи я маріонетка в руках своєї фракції. Бачить Бог, я виступаю від свого імені і від імені 36 тисяч своїх виборців в Києві, яких я поважав, зі словами про те, що серед нас немає нерівних, що кожний із нас шільком може поісти місце Голови, що ми нормальні люди і перебуваємо не на полі бою, не з гвинтівками за плечима і гранатами за пасками, а з думками і турботами про свою Батьківщину — Україну і її багатотрагедійний народ.

І якщо завдяки моєму виступу в сесійній залі помешає воєнізм, якщо ми всі зрозуміємо, що сьогодні треба не ділити зарплату, а заробляти гроші до бюджету розумними законами, економісти кожну народну копійку, я досягнув заповітної мети.

І я не сумніваюся в тому, що за мене можуть віддати голоси мої колеги-депутати, які і я видавав і буду видавати голос за інших претендентів, тому що маю політичну волю і прагну терпимості та справедливості.

Дякую за увагу!

Виступ народного депутата України Олександра БАНДУРКИ (фракція НДП)

Шановна президія, шановні народні депутати! Якби вам запропонували на посаду Голови самого Господа Бога, то, певне, і до нього були б претензії, оскільки догодити всім просто неможливо.

Шановні колеги, за півтора місяця нашої роботи, якщо можна це назвати роботою, він виступали стільки пропозицій і програм з виходу України із кризи, з організації діяльності Верховної Ради, що немає потреби робити ще одну доповідь з цих питань. Можливо, слід тільки зупинитися на основних напрямках роботи Верховної Ради, її Голови.

Верховна Рада має відігравати стабілізуючу роль в суспільстві і державі, вона мусить сприяти спокою і злагоди, а не збурювати громадянську війну, навіть якщо вона є холодною. І тут багато що залежить від Голови, його налаштованості, можливості співпрацювати з іншими гілками влади.

Не може бути Голова — лідер партії. Я на тому стою і стою, це ми бачимо на прикладі нашої шановної президії. 5 лідерів різних партійних організацій, кожний ковару тягне на себе. На жаль, Верховна Рада минулого скликання на позиції такого розуміння не зміла втриматися. Ми під проводом Олександра Олександровича Мороза постійно були в конфлікті з Президентом, урядом, Конституційним судом, Генеральною прокуратурою, Верховним судом, профспілками і домогосподарками. Що, звичайно, нікому не було на користь. І ситуація за 4 роки тільки погіршилась від того.

Ми вишукували, де зацепити Президента, а Президент шукав можливості накласти вето

на наші рішення. Від конфлікту та протистояння Україна нічого не виграла, а втратила багато і в міжнародному, і у внутрішньому політичному житті. Консолідувати роботу парламенту — головне завдання і обов'язок Голови Верховної Ради. В минулому скликанні цього не могли досягти. Чи здатні ми робити висновки — це питання, на яке маємо дати відповідь, обираючи сьогодні Голову.

Друге. «Єдиним органом законодавчої влади є Верховна Рада» — сказано в Конституції. Ми — вищий орган державної влади, ми здійснюємо управління через закони й інші нормативні акти, створюємо правове поле, в межах якого діють виконавча влада, Президент, уряд, судова влада, живе все Україна. Чи можемо ми бути в опозиції до самих себе? А саме така позиція нам язється Верховній Раді, коли пропонуються бути в опозиції до виконавчої влади, до Президента, навіть до судової влади, а такі нотки теж годі злучать... Ми чуємо, як Президент бере на себе відповідальність, підписує відомі укази, на уряд ми покладаємо відповідальність, звинувачуючи його в заборгованості у пенсіях і зарплатах... А за що відповідає Верховна Рада? За що ми відповідаємо з вами, всі разом і кожен окремо, марнуючи час на вибори Голови?

Верховна Рада має взаємодіяти, стримувати, бути протизвагом, але не бути протизвагом стороною. Ми сьогодні нагадуємо горезнісних Лебедя, Рака і Щуку, що тягнуть воза в різні боки, а мусимо спільно тягти його в один бік, виконуючи кожну свої функції і діючи в межах своєї компетенції.

Від Президента, коли самі не можемо вирішити свої внутрішні проблеми, не можемо домовитись? Надзвичайно велика честь стояти на чолі трибуни, балотуючись на високу посаду Голови Верховної Ради України. З цієї трибуни за останній місяць виступало багато кандидатів, яких поважав я, яких поважав народ України. Я впевнений, що всі вони бажають зробити нашу державу могутньою, а людей щасливими. Мені було набагато легше в підготовчій групі намалювати на папері картину нашої сесійної зали, щоб розсидати за бажаним лівим по один бік, правим по

Контрольні функції парламенту. Я вже казав про це, виступаючи з цієї трибуни. Вони досить широкі. Верховна Рада мусить використовувати ці слова — передусім через комітети і комісії. І ось ми тут чинимо дуже односторонньо: створюючи комісії — ми ще нічого не зробили, але вже створили 5 сліпчих комісій, пінімаємо міську раду, алміністрацію, Міністерство фінансів, Генеральну прокуратуру! Навіть подумалися (вибачайте!) до того політичного маразму, коли запрошуємо Генеральну прокуратуру — ійти у нас тут розбереться, в наших стінах, які ми е... Та більшої ганьби для парламенту не може бути! Це мені нагадує оту стару норманську теорію: «Или, княже, до нас княжить на Русь», бо ми такі дурні, що самі керувати не можемо... Вибачайте за таку, будемо казати, відвертість, але такі оцінки напрошуються...

Ми маємо не піднімати виконавчу владу, а контролювати її — оце наш державний обов'язок. Фінансовий стан держави вже не кризовий, а близький до катастрофічного... І потрібно поси-

лити роль наших комітетів, які мусять бути створені на постійній основі, розв'язати урядові руки, прийняти цілий пакет законопроектів, спрямованих на посилення ролі й місця виконавчої влади.

Я хотів би зупинитися на такому питанні. Ідеологією нашої діяльності мають бути конституційні положення про те, що Україна є суверенною, незалежною, демократичною, соціальною правовою державою. Це ті положення, які не викликають ні в кого заперечення, ні у тих, хто голосував за Конституцію, ні у тих, хто голосував проти неї. Різні партії і навіть окремі політики пропонують свої шляхи для досягнення цих високих цілей, все це зводиться до земної політики, як зробити життя людей кращим, як у державі врешті-решт зробити ті зрушення у виході її з глибокої кризи.

Різні підходи, різне бачення досягнень цієї мети не мусять нас роз'єднувати, серед нас немає ворогів українського народу, за великим рахунком, всі хочемо добра нашому народу, в цьому ми — одностайні і це нас об'єднує. Нам тільки необхідно вчитися політичній культурі, розуміння і терпіння один до одного. Нам потрібно більше толерантності, сприйняття інших позицій і поглядів і більше самокритичності й власної відповідальності.

Я думаю, що у Верховній Раді неможливо і немає місця для взаємних образ, грубощів, зневаги. А в нас так: хто голосніше крикне, той і правий. Сидять солідні політики, обрані народом. Тут наше робоче місце, але ж по кожному випадку, по кожній образі чи якомусь дошкульному епітету — аллодисменти. Та, ви-

бачайте, шановні, це ж не вар'єте, це парламент. Зняв кандидатуру, пішов з трибуни, завили пропозицію — аллодисменти. Та, може, треба жалкувати, що не пройшла розумна пропозиція, навіть якщо вона йде від другого боку.

Ми бачимо, що дошкульніще звинувачення, то менше для того підстав і доказів. Депутатський корпус складається з таких потужних особистостей, що ми маємо можливість розв'язувати всі питання дісно на рівні тієї політичної культури, якої нам бракує.

Безумовно, треба домовлятися про спільну працю. Моє вчорашнє висунення говорить про те, що ми далекі від таких домовленостей. Ми наполягали на тому, щоб пан Черновецький зняв свою кандидатуру, тому що обійшли, що Петро Миколайович Симоненко йтиме без суперників на обрання, і такі умови ми створювали. Зняли кандидатуру Черновецького, дали можливість бути обраним Петру Миколайовичу Симоненку. Вчора, коли висунувся друга кандидатура, з'явився Олександр Олександрович Мороз, який, безумовно, хоче бути Головою, за якого ми не один раз голосували, особисто я про це кажу, що голосував.

У нас багато невідкладних питань. Я вест час виступаю за зрозуміння, за консолідацію. За те, щоб ми все-таки йшли по шляху домовленостей.

Ми різні люди, різні маємо погляди, але ми змушені тут сидіти, працювати разом.

Тому вважаю, що в цій ситуації, коли домовленостей немає, коли вони порушуються, мені належить зняти свою кандидатуру. Дякую за увагу.

Виступ народного депутата України Сергія ЧУКМАСОВА (фракція «Громади»)

Шановні виборці, шановні колеги-депутати!

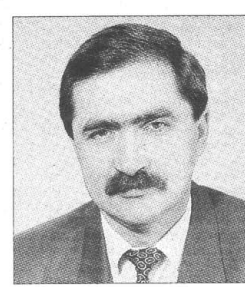
Я не вперше стою на цій поважній трибуні, в мене був привід у парламенті минулого скликання висловлюватися на різноманітні теми, та я не зловживав цією можливістю. Тому я сьогодні намагаюся переконатися зал прислухатися до мене і зробити висновки.

«Кто заісе?» Куди йдемо? Це запитання сьогодні актуальне як ніколи. Адже парламент, який не в змозі вирішити свою внутрішню кризу, не в змозі вирішити і кризу державу.

Як ми, парламентарі, маємо моральне право критикувати

уряд, Президента, коли самі не можемо вирішити свої внутрішні проблеми, не можемо домовитись?

Надзвичайно велика честь стояти на чолі трибуни, балотуючись на високу посаду Голови Верховної Ради України. З цієї трибуни за останній місяць виступало багато кандидатів, яких поважав я, яких поважав народ України. Я впевнений, що всі вони бажають зробити нашу державу могутньою, а людей щасливими. Мені було набагато легше в підготовчій групі намалювати на папері картину нашої сесійної зали, щоб розсидати за бажаним лівим по один бік, правим по

другий. Але життя значно складніше і його не намалює однією чи двома фарбами.

Висунувши на таку високу посаду дало привід ще раз замислитись: що сьогодні може привести до реальних змін у країні, яка сім років тому пішла шляхом незалежності і що я особисто можу зробити для того, щоб народ України нарешті отримав те, що заслуговує своєю любов'ю до праці та довготерпінням? Мені соромно дивитися в очі моєму батькові — інвалідові Великої Вітчизняної війни, морському піхотинцеві, який замість та визволяв українське місто Севастополь.

Пам'ятає, коли німці дійшли до Москви, Сталін, впаши у депресію, сказав членом уряду: «Ленін нам залишив велику країну, а ми її прос...» Програвши тобто. Так і ми. Все те, що було-валося протягом останніх п'ятидесяти років усім народом, через бездумну приватизацію потрапляє до чужих, брудних рук. А тим, хто своєчасно багато-річною працею створював багату державу, не залишається нічого.

За останні роки було зроблено все, щоб дискредитувати саму ідею незалежності. На Сході на нас дивилися як на молодшого брата, який загрався у піє-

Виступ Сергія ЧУКМАСОВА

ку і ось-ось повернеться, награвшись, додому. На Заході — як на аборигенів, котрі минають безцінні скарби на скляне намисто та вогненну воду. При цьому і ті й ті намагаються нас учити, як правильно жити. На Сході — як будувати нашу зовнішню політику, на Заході — як будувати демократію, в їхньому розумінні цього слова. Одні використовували газовий кран для нашої податливості, другі — наркотичну голку кредитів. Що ж у підсумку ми отримали? Монстра, що живе в борг. Майбутню державу поліцейського типу, котра ні за що не відповість перед своїми громадянами, а ще тільки паразитує на них. За останні роки нерозумна фискальна та економічна політика призвели до глибокої кризи. Ми так і не отримали середній клас, на якому тримається будь-яка цивілізована країна. Крім того, у нас так і не з'явилася ідея, яка б змогла консолідувати націю.

Всі захопились атрибутами державності, забувши пересічних громадян, для яких економічна стабільність і добробут важать значно більше, ніж нові політичні трюки останніх кордонів керівників. Політична еліта займалася безпунними чварями, привносячи в політику то кримінальну лексику, то термінологію воєнного часу.

Розмови про реформи не пішли далі назви фракцій в парламенті, тоді як проведення «правних реформ» потребує відомої жорсткості та безкомпромісності.

Мені дуже сподобалася фраза Президента, як він сказав два місяці тому в Дніпропетровську та Запоріжжі: «Гра в демократію закінчилась». І хоча Леонід Данилович мав на увазі щось інше, усі ми відмінно розуміємо, що Президент хотів сказати регіональній еліті напередодні виборів 99-го року. І пора вже зрозуміти: або ми і далі робитимемо вигляд, що в нас демократія, або будемо будувати її серйозно.

Історичний досвід свідчить: держави, подібні до нашої, з відсутністю консолідуючої ідеї та внутрішніми протиріччями, з економікою невідзначеного типу, не можуть існувати довго (як не сумно це констатувати). Кожен з нас, новообраних народних депутатів, повинен зрозуміти, що часу для виправлення ситуації немає — наступного (незалежного) парламенту в незалежній Україні, у повному розумінні цього слова, може і не бути.

Міф про те, що економіка стабілізується сама по собі, розвивається достатньо. Фінансове становище країни досягло критичної межі. Зростає кількість збиткових підприємств. Гордість держави — промисловий потенціал — знищується. Відомі питання «хто винен?» та «що робити?» постійно линуть з вуст високих посадових осіб. Хоч елементарний аналіз ситуації показує: необхідно вносити кардинальні корективи в економічний курс держави.

Стан економіки робить неможливим оновлення основних

фондів, а тільки їх відновлення потребує десятки мільярдів доларів на рік, що набагато перевищує балансовий прибуток промислових підприємств. При цьому, якщо раніше не вистачало коштів на розвиток, розширення виробництва, а далі на просту підтримку основних фондів у робочому стані, забезпечення виробництва сировини та енергоносіями, то зараз підприємствам не вистачає «живих» грошей навіть для видачі заробітної платні. Результат — загальне зростання соціальної напруги. Можна собі уявити, що буде в країні, коли до традиційно активних шахтарів приєднаються металурги, машинобудівники та селяни. І тільки клінічно на кілька порядків більше, ніж прикрик.

Резонно постає питання: а що трапилося з гігантським господарським комплексом, котрий довгі роки розвивався, по суті, на самодостатній основі? Хто відповідає на це питання?

З усього розмаїття хаотичних, конвульсивних та суперечливих дій з реформування вітчизняної економіки особливу увагу слід приділяти трьом останнім напрямкам, ігноруваним аж до непрофесіоналізму у їх реалізації особливо впливну на стан української промисловості. Я не відкриваю Америки — це приватизація, лібералізація та структурна перебудова, які би неприємно не було вимовляти останнє слово.

Було б великою помилкою вважати, що з появою власника виробництва стане негайно розв'язаною проблема ефективного шляху. Звичайно, важливість цього фактора спростувати не варто. Все світова історія це довела. Однак користь від приватизації може бути тільки тоді, коли це виключно економічний захід, метою якого є фінансове оздоровлення підприємства, залучення приватних інвестицій, структурна перебудова.

У нас же в кожній приватизації макробільше політики, завдяки чому економічної доцільності. То знімаємо перед заходними фінансовими організаціями, то влаштуємо внутрішні розборки з політичними супротивниками шляхом приватизації їх анулювання.

Приватизація «по-українськи» відзначається фактично повним відходом держави від управління цим процесом. Зате на зовнішньоекономічному фронті державна дієльність підприємства все правдою тієї, далекі від економічної доцільності.

Відсутність фондової біржі (а ті, що є, інакше як первіснобачинними назвати важко) призвело до того, що основні фонди великих підприємств відповідалі ціні двох—трьох тролейбулів.

Потім уже проводилися переіндексація та зростання вартості, а що отримали спочатку? Розтринькавши все, що створювало десятиріччя і давало значний прибуток, українська держава лишилася з пустою казною, акції трудових колективів масово куплені і стають інстру-

ментом фінансових спекуляцій, стратегічні інвестори так і не з'явилися. Більшість власників дивиться на приватизовані підприємства з позиції тимчасової кон'юнктури. Мрії про гуску, яка несе золоті яйця, турбують багато голів. При цьому пакети акцій сльозяться за кордон. І я не завжди впевнений, що в цьому випадку мова не йде про скіпку з метою знищення вітчизняної промисловості.

Чому я зупиняюся так детально на економічних питаннях? Я вважаю, що настав час, коли посаду Голови Верховної Ради повинен зайняти вже не політик, а економіст. Час політики — попереду. Зараз час економіки. Що можна зробити в ситуації, яка склалася? На загальнодержавному рівні визначити окремі підходи до ефективних та неефективних власників. Економічними заходами сприяти прямим інвестиціям.

На виконавчому рівні зобов'язати Фонд державного майна подавати у суд позови про анулювання договорів, якщо покупцем не виконано інвестиційних зобов'язань. Повністю спекуляції це не прибере, але насправді менше буде.

На законодавчому рівні — передбачити право на повернення власності державі в тому випадку, коли власник її завдає економічної шкоди державі. Єдине, що викликає сумнів у цьому випадку, це можливість отримання політичними супротивниками потужного економічного друку для вибивання ґрунту з-під ніг опозиціонерів. Втім, на все є час, а він не тільки «найгуманішній», а й «найкращий» для сподівання «найсправедливіший».

Що таке лібералізація? Це не стихія і не хаос, а регламентована свобода дій суб'єктів ринку за правилами, які включають у себе цілу низку зримуваних та невидимих заходів.

Припинення регулювання цін на енергоносії призвело до того, що ціна енергії не тільки досягла світового рівня, але й перевищила його, зробивши левову частку продукції збитковою та неконкурентоспроможною. Повсюдно поширилася практика тиску на промислові підприємства, з яким продавцем енергоносіїв потрібно працювати, без урахування економічної доцільності та думки самого підприємства.

Структурна перебудова не від'єдна від лібералізації. Це наспервер замін застарілих виробничих процесів на високотехнологічні, а також розширення випуску продукції з високими якісними показниками. В українському варіанті реструктуризації підприємств зводилася до простого згорання окремих виробництв, котрі хтось зарахував до малорентабельних, або умови в державі не дозволяли зробити ці виробництва прибутковими. Питомо вага прогресивних, а отже — затратних, процесів та видів продукції неухильно зменшувалася, вітчизняна промисловість відстає, примітивізується.

Стихійно суперечить світовій практиці господарювання. Ми беремо від «капіталістів»

тільки погане, а вони розвивалися і взяли на озброєння у нас найпрогресивніші — механізми державного регулювання. Про шкоду стихійності потрібно постійно нагадувати нашим псевдореформаторам. Наші владні структури так і не оволоділи ефективними методами регулювання економіки в ринкових умовах. Як навизати підприємству чергового газового трейдера, навчилися, а цьому — ні! Це скандально.

Держава постійно втручається в економіку там, де це непотрібно, а там, де повинна, — злочинна бездіяльність. Тому і втрачають наші промислові підприємства ринки збуту в світі та СНД.

Слід підняти роль держави в питаннях ціноутворення. Але без диктату і зовсім в іншому контексті. Конкурентоспроможність української промисловості завжди базувалася на відносно дешевих енергоносіях. Ріст цін на цей вид товару бачився вливар по промисловості і повернувся до енергетики у вигляді неплатежів. Правда, завжди виникали бар'єри схеми зарахувань, до кращого це не привело і не могло привести. Сьогодні інші чини, не середньоріччя з його натуральним господарством.

Нашим державним мужам давно слід зрозуміти, що світовий рівень чини існує тільки в сфері зовнішньоторговельних відносин і жодна країна у внутрішньому обігу їх не дотримується, якщо це б'є по їхніх вітчизняних виробниках.

Парламент та уряд повинні рішуче і терміново покласти край грабунку підприємств та покічності з ціновою вакханалією, особливо з діяльністю проміжних паразитуючих структур, що засіли в регіонах між виробниками та споживачами енергоносіїв і здійснюють чини, нічого не виробляючи та не надаючи ніяких послуг.

У даній ситуації вища державна влада країни повинна жорстко застосувати свої владні повноваження, а парламент — прийняти необхідні закони. А якщо це не робиться, то настав час назвати реалі своїми іменами та показати всім, хто конкретно і за які гроші створює таку ситуацію, контроль над якою держава повністю не втрає, вже жодна бригада чергових західних раїнників.

Ну, розв'яжіть все! Хто тоді споживає ваш газ буде? Населення? Так йому вже давно платити нічим!

Держава сприяла величезною коштів з виробничої сфери і сконцентрувала їх у банках та інших фінансових установах. Міністерство фінансів зобов'язане на основі законодавства оволодіти контролем над регулюванням фінансових потоків, залогом 90-95% процентів ставок, надбавлених до світової практики.

Кошти, які направляються на поповнення обігових коштів, не повинні бути об'єктом оподаткування. Накопичені суми неплатежів необхідно провести через взаємозали, а безнадійну частку, що лишилася, відкласти на тривалий період та реструктуризувати.

Тяжко б'є по промисловості поширення обкладання ПДВ промислового продукту, зокрема велика кількість видів податків та

зборів, а також відсутність межі ставки сум податкових вилучень. Особливо боляче це відчувають на собі підприємства гірничо-металургійного комплексу, що може призвести до втрати сировинної бази української металургії. Що тоді? Руду будемо завозити з Польщі, як томатний сік?

Уряд та Верховна Рада повинні переглянути своє ставлення до питання експорту. Уже давно назріла потреба зняти Міністерства промислової політики та Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі в одне міністерство для координації виробництва й реалізації продукції. Тільки б нове Міністерство промисловості і торгівлі не перетворилося на Міністерство з торгівлі промисловістю. У нас все можливо!

В усіх країнах експорт та захист національного ринку перебувають під особливою увагою та підтримкою уряду. Україна ще досі не має програмних документів стосовно антидемпінгових процесів і пов'язаних з цим розслідувань, підтримки українських виробників-експортерів політичними засобами. Сьогодні це особливо важливо у зв'язку з початком у ряді країн скоординованої кампанії з придушення українських конкурентів на світовому ринку металів.

Тільки прийняття потужних захисних заходів, в тому числі Українського антидемпінгового кодексу, врятує багато промислових підприємств від банкрутства.

Україна, і зокрема, її промисловість, потребує інвестицій в значних розмірах, притому без силового втручання держави в інвестиційні процеси. Інакше українська промисловість згледіє остаточно в найближчі кілька років. А враховуючи те, що солідні інвестори можуть прийти тільки при наявності політичної, економічної та законодавчої стабільності в країні, коло змикається.

Звичайно, повітря стане чистіше без диму чинишних труб Підприємства, Призвоз'я, Донешка чи Луганська. Але від цього нікому не стане легше.

Щодо посади Голови Верховної Ради, то я впевнений, що це місце повинна займати людина, котрою дійсно зможе об'єднати усіх чинишних депутатських корпусів і в той же час — зайняти жорстку, принципову позицію відносно виконавчої влади. Однак позиція ця повинна бути конструктивною, тому що перетворити парламент на арену бойових дій ні в якому разі не можна — занадто багато роботи нам належить зробити, а часу мало. Однак понині взаємодії глок влади повинні бути розв'язані, а не стосуюнці пітона і кролів.

Кілька місяців я працював у підготовчій робочій групі. Позналимився з багатьма новообраними депутатами і чітко можу сказати: потенціал у парламенту великий. Кожен депутат — особистість і в змозі зайняти відповідальну посаду керівника парламенту. Нам би більше порозуміння. Тому треба робити вибір, адже місце голови парламенту тільки одне!

Дякую за увагу!

Виступ народного депутата України Олександра МОРОЗА (фракція «Лівий центр»)

Шановні колеги! Хочу торкнутися питань, які в останній час (у зв'язку з обранням Голови Верховної Ради) набули актуальності. Специфічності актуальності.

Перше питання — про можливість співпраці Верховної Ради України з Президентом і урядом при обранні нового керівництва, зокрема на посаду Голови Олександра Мороза. Тут йшлося вже про різні суперечності, які виникали. Давайте повернемося до конкретних ситуацій, до фактів. Я вже казав, що жодного разу Верховна Рада не була ініціатором протистояння. Жодного разу! І тим паче, не було таким ініціатором керівництва Верховної Ради.

Зверніть увагу на одну законотворчість. У нас через кожні дев'ять місяців змінюється уряд. Це досить дивна законотворчість завжди реалізується тоді, коли забезпечується нормальна співпраця парламенту з урядом. Тільки-но все організовано, тільки-но Євген Марчук почав проводити спільні засідання Президії Верховної Ради і Президії Кабінету міністрів, і ми почали разом готувати документи, на початковій стадії обговорювати їх тощо, як Євген Кирилович не стало на чолі уряду.

Як тільки погодив Павло Лазаренко, так би мовити, орієнтовно стосовно конфронтації з

парламентом, як тільки ми почали спільно працювати над вирішення конкретних завдань, що стояли перед державою, відразу Павло Іванович став неугоди на чій посаді... пішов у відставку. За станом здоров'я. У чому причина? Принаймні — не в парламенті вона.

І далі. Не керівництво Верховної Ради забезпечує організацію цих стосунків — воно може тільки сприяти цьому! От ми тепер працюємо без керівництва, так би мовити, небажаного, у нас різні представники тут, у Президії. Ось Олександр Бандурка сказав: п'ять сілчих комісій створили! Що, я був ініці-

атором створення цих сілчих комісій? Чи я наповняв на їх створення? Вони були створені за ініціативою депутатів! Чому вони створюються? Тому що є, очевидно, якась для того підстава, а не суб'єктивна причина...

Інша ситуація: ми прийняли рішення стосовно Указу Президента щодо ПДВ. Хто був ініціатором? Багато хто, в тому числі й фракція НДП. То це співпраця чи протистояння? Аж не, це — нормальна співпраця, це реакція на ті кроки виконавчої влади, які йдуть врозріз з інтересами держави...

(Засідчення на 6-й стор.)

Виступ народного депутата України Олександра Мороза

(Початок на 5-й стор.).

Тому ще раз повторюю — це надумана проблема. Проблема, яку вишукують для того, щоб її використати як аргумент і не більше! За тим нічого нікого немає.

Тепер про право і обов'язок голосувати. Вкотре підкреслюю: фракція, яку я представляю, представники інших фракцій, які послідовно, впродовж уже півтора місяця йдуть на голосування, ніколи не вдавалися до блокування. Тому що блокування — це порушення закону про статус депутата. І треба не плутати загальні права і обов'язки громадян, зокрема виборче право громадянина, з обов'язком депутата брати участь у голосуванні, визначеним у законі про статус депутата. Бо голосування — це функціональна процедура, і використання того ж чи пульту, чи бюлетеня — це те саме, що у слюсаря молоток у руках чи кафедра у викладача. Він не має права відмовлятися від своєї роботи. Це ж елементарні речі. Тому, вважаю, ховатися від своїх обов'язків протизаконно, депутати не мають на це права. Вони тим самим подають поганий приклад суспільству.

Повторюю: голосуйте! Голосуйте проти, як кому совість підкаже, але голосувати потрібно.

І коли чути докори стосовно порушень

домовленості між блоками, то, відверто кажучи, спочатку слід всередині блоків виробити одну позицію, домовлятися поміж собою. Бо домовилися щодо Юрія Костенка — справді достойна кандидатура. А перед голосуванням раптом захворіло вісімнадцять депутатів з НДП. У чому справа? Очевидно, треба лікуватисячасно.

Або ж знаємо домовленість щодо висунення кандидата від СДПУ(о) Віктора Мелведчука. Теж гідна кандидатура. Ми зустрічаємося у Президента, і там ця кандидатура виникає як така, що може бути позитивно сприйнята. А тепер виникає інша кандидатура. Отож, ви спочатку між собою домовтеся. Адже навіть не всі фракції брали участь у висуненні узгодженої кандидатури.

Не треба при тому поспішати на якісь принципові речі: засади демократії, наприклад. За всім простежується дуже проста і банальна справа. Частина депутатів — невелика — просто боїться. Вони шукають обгорткування свого страху. Вони недавно йшли на вибори і видавалися так достойними народного довіри, а бо говорили про свої державницькі підходи тощо. Але за тим приховувалися звичайні задавлені страхи: людина боїться, вона вже не знає,

чого, але боїться, бо звикла до такого стану — боїться.

Але ж страх не має бути вище розуму. Знаю, доки ми не подолаємо страх як синдром раба, доти нормальної держави не збудуємо. Голі вже прикриваються високими словами.

Тепер про претензії на президентство — мені часто закиди роблять і з цього приводу.

Помічачу, що це найбільше турбує тих, хто зголосився на участь у президентській кампанії. Я, до речі, ніколи про це не заявляв.

Але хочу декілька аналогії провести. 1991 року, якщо ви пам'ятаєте, обрано Президентом Голову Верховної Ради. І яюсь не помітив втрат у цьому відношенні для парламентаризму. Били, виявляється, не було.

У 1994 році я балотувався на посаду Президента. І жодної «осічки», так би мовити, не було в роботі Верховної Ради. Це аж ніяк не відбилося на засадах парламентаризму.

У чому ж проблема сьогодні? Вочевидь це надумана причина. Цим стурбовані ті, хто вже висунувся, зазиває про себе. Вони хочуть, щоб часом щось «не так» не прозвучало. Ну, я розумію, для них святе діло

боротися за президентство. Треба, як висловлюються деякі з претендентів, «простувати Україну».

А нам треба виконувати свою роботу, за яку зарплату одержуємо. Тож я хотів би висновок зробити принциповий для всіх нас. Ми будемо жити за законами чи весь час оглядатимемося на суб'єктивну думку, на суб'єктивне міркування однієї чи кількох осіб? А щоб того не було наддалі, то очевидно, нам в числі перших треба прийняти закон про вибори народних депутатів на пропорційній основі, аби не допустити в майбутньому такої ситуації, яка є в парламенті сьогодні.

Що я вважаю найголовнішим (мені вчора колеги ставили такі запитання) у діяльності структур влади? Зупинився б на кількох моментах. Необхідне зміцнення суверенних засад державності, утвердження принципів громадянського суспільства, виконання у громадян поваги до власних прав і обов'язків, забезпечення стосунків між юридичними і фізичними особами на основі законів, а також безумовне виконання Конституції всіма структурами влади, всіма громадянами України.

Сильна держава, достойне місце людини в ній, захищене законом, — так я розумію переступки для України. Якщо це влаштує моїх колег, то будуть підтримувати мене, якщо не влаштує — то голосувати проти. А це частина, яка боїться, сама не знаючи чого, — вона просто не піде голосувати. Але то їхнє право.

У перспективі — продаж боргів. Разом із землею...

НЕ МОЖНА сказати, що *Указ Президента «Про фіксований сільськогосподарський податок» складений дилетантами. Це чітко проархівований законотворчий документ, спрямований, виходячи, на ... оздоровлення. Економічно така фіксований податок нічого не змінює в оподаткуванні сільського товаровиробника. Навіть селяні — оптимісти однієї оподаткування для збільшення ведення обліку — вкотре повністю. Фіксований податок — не єдиний податок, оскільки не входить в себе ще податку податків і зборів. Найголовніше — фіксований податок не входить і не регулює ЦДВ.*

ків в один. Треба створити умови для раціонального використання землі селянами, для прибуткового ведення господарства.

Проганалізуємо, що несе фіксований податок без урахування понять дотування і регулювання урядом цін на сільгосппродукцію шляхом державного регулювання.

До останнього часу обсяг нарахувань на податки сільгоспдіяльності за тиждень податку, що входить до врахування за фіксованим податком, становив 1,8 млрд. грн. Разунок за фіксованим податком становитимуть немовби на 500 млн. менше. І хоча це практично не так, спробуємо погодитися. Якщо прийняти, що середнє колективне господарство має в середньому 4500 га землі і 250 робітників, то, за нинішніми цінами, отримаємо реалізацію майже 1,200,000 грн. Тепер розглянемо порівняльну таблицю сплати податків для «цього» господарства за чинними законами та за *Указом Президента України від 18.06.98 р. № 652/98 «Про фіксований сільськогосподарський податок».*

Найменування податку	Раніше за чинними законами сплачували в грн.	Оплата за фіксованим податком у грн.	Ефективність нового податку в грн.
Податок на прибуток	Немає. Звільнен в 1997 р.	---	---
Плата за землею	Збитковість 6,96 з га = 31320 грн.	---	---
Податок з платників транспорту, засобів	10 тракторів і 10 а/мобілів = 1000 грн.	---	---
Комунальний податок	Немає. Звільнен.	---	---
Збір за геологорозвід.	Немає. Звільнен.	---	---
Роботи	---	---	---
Чорнобильськ. фонд	10% від фонду оплати = 300000 (250 чол. x 100 грн. x 12 місяців) 10% = 30000 грн.	---	---
Соцстрах	4,5 + 1,5 = 6% від фонду оплати = 18000 грн.	---	---
Пенсійний фонд	32% = 96000	---	---
Інноваційний фонд	1% від реаліз. 1200000 (1200000 x 1:100 = 12000)	---	---
За автодороги	1,2% реаліз. = 144000	---	---
Всього	202720 грн.	218250 (4500 га x 48,5 грн.)	- 15530

Володимир АЛІБЕКОВ,
народний депутат України.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Звернення

до жінок — народних депутатів України представників
Союзу жінок-трудівниць «За майбутнє дітей України»

Шановні жінки — народні депутати України, високоповажні берегині роду людського!

Закінчується другий місяць, як чоловіча більшість Верховної Ради України не може обрати найдостойнішого на посаду Голови Верховної Ради.

Другий місяць робота законодавчої гілки влади в державі паралізована. Блокуються вибори керівництва Верховної Ради.

А люди в Україні продовжують гинути від голоду, безробіття, матеріальної скрути.

Через два роки після прийняття нової Конституції України через протистояння політичних сил у парламенті втрачаємо нашу державність, своїми руками перетворюємо Україну в колонію, забираємо у дітей право народжуватися і жити, губимо майбутнє власного народу, своєї рідної землі.

Шановні жінки-депутати! Кожна з вас знає, як тяжко народжується життя, яке тендітне й незахисне шаста ростити і леліяти дітей, як непросто зберегти у серці людини любов, яка б творила благополуччя і добробут для кожної

родини зокрема і для держави загалом.

Закликаємо вас, величезні жінки-депутати, об'єднатися в позафракційне депутатське об'єднання для сприяння злагодженій роботі Верховної Ради України в ім'я виходу нашої держави з кризи, створення всіх умов для піднесення добробуту нашої держави.

Ніна ПОКОТИЛО,
народний депутат України,
співголова Союзу жінок-трудівниць
«За майбутнє дітей України»;

Катерина САМОЙЛИК,
народний депутат України,
співголова Союзу жінок-трудівниць
«За майбутнє дітей України»;

Світлана ДРУЗЬКО,
народний депутат України,
член координаційної ради Союзу жінок-трудівниць
«За майбутнє дітей України»;

Олена МАЗУР,
народний депутат України,
член координаційної ради Союзу жінок-трудівниць
«За майбутнє дітей України».

На здобуття Державної премії України імені Тараса Шевченка

Комітет із Державних премій України імені Тараса Шевченка повідомляє, що з 1 серпня 1998 року розпочинається прийом робіт на здобуття Державної премії 1999 року та Малої Державної премії 1999 року. Прийом творів на конкурс провадиться до 1 листопада 1998 року. На здобуття Державних премій представляються нові оприлюднені в завершеному вигляді твори з таких десяти номінацій:

література (поеія, проза, драматургія);
літературно-та мистецтвознавство; журналістика і публіцистика (книжки, теле- і радіопрограми, публікації у періодичній);
музична творчість;
образотворче мистецтво (живопис, графіка, скульптура);
кінематографія (художні і документальні кіно- та телефільми);
театральне мистецтво (театральні та телевізійні вистави);
концертно-виконавська діяльність; народне мистецтво (ткачтво, роз-

пис, вишивка, різьблення, гончарство);

твори для дітей та юнацтва (незалежно від жанру);

На здобуття Малої Державної премії представляється кращий творчий дебют року (незалежно від жанру). Представлення кандидатів на здобуття Державних премій провадиться творчими спілками, об'єднаннями, товариствами, громадськими організаціями мистецького та просвітницького спрямування, Міністерством культури і мистецтв України, Міністерством інформації України, мистецькими навчальними закладами, видавництвами, редакціями газет і журналів.

З усіх питань, пов'язаних з оформленням матеріалів на творчий конкурс, звертатися до Комітету із Державних премій України імені Тараса Шевченка за адресою: 252001, Київ, вул. Прорізна, 2, кім. 33—34, тел. 226-32-23.

Комітет із Державних премій України імені Тараса Шевченка.

ХТО ВИЗВОПИТЬ «Професора Анічкова»?

Таке запитання ставлять члени екіпажу заарештованого судна у своєму сповненому відчаю листі до редакції

(Початок на 1-й стор.).

Не могла не вразити фраза, почута по телефону від другого механіка судна Олександра Науменка: — Дзвоню з автомата. На гроші, що їх спеціально для цього щойно заробив, вирубуючи в порту бур'яни...

Що ж скорилося з «Професором Анічковим», його екіпажем?

Вони потрапили в ситуацію, про яку наша газета вже не раз писала: судно заарештоване за борги Чорноморського морського пароплавства. Правда, є тут і специфічні, притаманні тільки цьому судну, нюанси. Судно належить не ЧМП, а Одеській державній морській академії (ОДМА). Проте не скажемо, що ніякого відношення до пароплавання не має: теплохід — у його оперативному управлінні вже багато років. Тільки й того, що час від часу підтверджували цей факт новими угодами — останню було укладено 31 травня 1996 року. Отож, ЧМП, уже від свого імені, відфрахтувало судно, перевезило ним вантажі, одержуючи за це відповідні кошти (якими з академією, до речі, не ділилося), а курсанти везу на тому судні, під наглядом досвідчених мореходів, практикувалися. Отака джентльменська домовленість. Яка не звиняла, проте, паропластво від турбот про судно, його екіпаж: саме ЧМП мало оплачувати всі валютні витрати, пов'язані з комерційною експлуатацією теплохода, утриманням екіпажу, постачанням пального, мастил, провізії, прісної води тощо.

До якоїсь пори все так і було. Та 3 січня 1997 року «Професора Анічкова» затримують, а потім, за рішенням суду, заарештовують власті порту Салоніки. За те, виявляється, що ЧМП не розраховувалося з однією з іноземних бункерувальних компаній за надані ще в 1993 році саме трьом навчально-виробничим суднам ОДМА послуги у розмірі 189 тисяч доларів США (називаються, правда, й інші, дещо менші, цифри, та суть не в цьому). Дивне, що про отой борг ЧМП не вважало за потрібне, аж до арешту судна, поінформувати його власника, тобто ОДМА, керівництво якої, певно, таки звжило б якихось запобіжних заходів.

З того часу судно — під арештом, його екіпаж — у заручниках. Не весь, правда: спочатку тут було 28 курсантів-практикантів та 42 члени команди. Після арешту судна всі курсанти й 13 членів екіпажу, без виплати їм зарплати, вийшли на батьківщину. Згодом, уже в грудні, Салоніки залишили ще 10 моряків, з ними у зарплаті розраховувалися. Ті 19 моряків на чолі з капітаном Петром Кравцем, які залишилися на судні, й досі дивуються-обурюються: чому керівництво академії обрало саме отих людей, чому не прислухалося до думки загальних зборів екіпажу судна — кошти, що з'явилися, розподілити між усіма членами команди? Адже ті, хто залишився остаточно платно одержали ще в липні минулого року (за термін, відпрацьований до 1 квітня) — й відразу ж свої копійки не бачать.

Моряки, відома, люди стримані, до емоцій не дуже-то схильні, тому в численних посланнях на різні адреси — на ім'я Президента України, прем'єр-міністра, керівників міністерств і відомств — повідомляють про становище, в якому опинилися, лаконічно й чітко. Однак і при цьому не можна, як на мене, члени екіпажу, не відчувати, що відсутність

ся на білі, що обіслю наших людей на чужині. Ось лиш кілька коротких цитат з документів:

«У зимові місяці 1997 і 1998 років екіпаж судна був повністю позбавлений палива, в результаті чого не було електроенергії, опалення, нормального харчування, води. Температура в каютах опускалася до плюс двох градусів. Багато членів екіпажу простудувалися, хворіли, а ніяких медикаментів ми не мали...»

Через відсутність освітлення три чоловіка одержали тяжкі травми. У деяких членів екіпажу артеріальний тиск підвищувався до позначок 200 на 100, спалахнули шлунково-кишкові захворювання (6 чоловік), загострилися старі хронічні хвороби (8 чоловік), стоматологічного лікування потребують 16 чоловік. Електромеханіка, за напоянням грецьких властей, госпіталізовано. На судні повністю вичерпано запаси медикаментів, навіть термометрів немає.

Вентиляція суднових приміщень не працює, фекальні цистерни й баки для сміття переповнені, скрізь антисанітарія...

Машинне відділення затоплюється заборотною водою, суднові механізми виходять з ладу. Технічний стан судна — аварійно критичний, що може призвести до забурення гавані порту Салоніки й накладення, внаслідок, величезного штрафу — до 300 тисяч доларів...

На судні закінчуються продукти, постачати їх у борг агент відмовляється. Просимо допомоги в життєзабезпеченні людей...

З 30 грудня 1997 року Одеський радіоцентр припинив обслуговування судна, тож ми позбавлені службового радіо- й телефонно-диспетчерського зв'язку, навіть наші аварійні радіогроми не приймаються...

І ось все, можна твердити, нікого не зачепило за живе, не стурбовало, пройшло повз порожні очі й черв'яки душі чиновників вищих і нижчих рангів. У всякому разі, досі ніким не зроблено жодних реальних кроків до полегшення долі людей і судна, визволення їх з неволі.

Розмовляю з Володимиром Голиковим, проректором Одеської державної морської академії, що є, як уже зазначалося, власником судна.

— Міністерство освіти, — розповідає він, — офіційно повідомило, що кошти на подібні акції у нього немає й не буде. Держдепартамент морського й річкового транспорту теж, по суті, умирав руки, повідомивши, що угоду на експлуатацію судна укладено між двома юридичними особами, й орган управління в їхню господарську діяльність втручати не може. Головний винуватець лиха, ЧМП, — теж ніби десь збоку...

Це, хоч як це дивно, справді так: на недавній прес-конференції, відповідаючи на запитання щодо подальшої долі «Професора Анічкова», президент судноплавної компанії «ЧМП» Олександр Дюрдов почав просторікувати про те, що власником судна є держава, і на його утримання, мовляв, потрібні державні дотації, як і кошти на звільнення з-під арешту. Все це, з огляду на призначення судна, наче й правильно, але ж ЧМП отой теплохід експлуатувало, одержувало дивиденди, за його борги судно заарештоване. Керівник пароплавання тільки й повідомив, що запропонував зняти екіпаж і залишити

Конфліктна ситуація

судно в Греції під охороною місцевих властей до повного розв'язання конфлікту.

Але, по-перше, що значить — зняти екіпаж? Це, передусім, задовольнити вимогу, яку він, екіпаж, висуває як головну — до репатріювання виплатити валютну частку належної морякам зарплати, загалом десь 115 тисяч доларів. Хто це зробить? ЧМП киває на академію, академія — на паропластво. У цих відомствах витає в повітрі така ідея: виплатити морякам третину належної валюти. Та, кажуть самі моряки, ніхто конкретно і цього їм не пропонував, не гарантував. А водночас вони резонно запитують: коли ж очікувати решту дві третини? Наші смі, кажуть, у борах, бідують — то що, повертатися до них з порожніми кишенями, щоб потім, з підірваним уже через нестатки здоров'ям, роками оббивати пороги, випрошуючи зароблене? Даруйте, але на таке не підемо, настрахдалися вже доволі, щоб потім ще й на батьківщині страждали!

По-друге, досить сумнівна пропозиція керівника ЧМП і щодо залишення судна в Греції на невизначений час. На момент арешту, вже вказувалося, борг, який і спричинив арешт, становив 189 тисяч доларів. На сьогодні він десь, за твердженням Голикова, приблизно 800 тисяч. З кожним днем перебування судна в іноземному порту ця сума зростає. Хто ж її сплатить? Чи не продатиме теплохід з молотка? І чи не втратить академія судно, якраз необхідне для практичного навчання курсантів, назавжди, як уже втратила (продали за ті ж борги ЧМП з аукціону в одному з іноземних портів) подібний теплохід «Професор Кудрявцев»?

У тому, що керівництво ЧМП самоусунулося від виконання як своїх зобов'язань щодо переданих йому в оперативне управління суден ОДМА, так і приписів Чорноморської транспортної прокуратури з вимогою вжити практичних заходів задля виправлення ситуації, немає вини й самої академії, а також Міністерства. За весь цей час вони не спромоглися на дообрітальне врегулювання відносин з пароплаством: не направили йому своїх документально оформлених претензій, не подали позовної заяви щодо відшкодування заповнених збитків до арбітражного суду; на решті, вони мали б, через прокуратуру, подати про визнання їх позивачима при розгляді конфліктної ситуації в суді. Елементарні, здавалося б, речі, та про них — «забули». Чи, може, навіть за таких надзвичайних обставин не хочуть псувати відносин з ЧМП, морським відомством?

Володимир Голиков розповідає, що ОДМА зараз самотужки посилено шукає зашкварених у спільному використанні судна чи то партнерів, чи спонсорів, а чи кредиторів, які б сплатили борг, визволили екіпаж і теплохід. Хоча, за уважу тут же, 800 тисяч доларів — сума немала, непросто знайти таких, хто з нею розспрохався б.

А мені й досі вчується розпачливе запитання Алли Олексівни Шароватової, дружини старшого помічника капітана навчально-виробничого судна «Професор Анічкова»:

— Та що ж це у нас за країна така? Кинули своїх співвітчизників — голодних, виснажених, хворих — за кордоном напризволяще й нікому до того діла немає?

Одеса.

Георгій ВОРОТНОК.

У номер

Хто не встиг, той запізнився

Верховний суд України скасував судові рішення про визнання недійсними результатів виборів у 215-му окрузі, в якому обрано депутатом Михайла Бродського, але повернув справу для нового слухання у суд першої інстанції. Цим рішенням колегія ВС повністю задовольнила протест голови Верховного суду Віталія Бойка на рішення Печерського райсуду Києва від 11 травня за позовом Володимира Булакова і Валерія Титарчука. В. Бойко у своєму протесті посилався на те, що райсуд порушив строки розгляду скарг за результатами виборів 29 березня, а також використовував необгрунтовані докази. Центровиборком прийняв рішення про реєстрацію М. Бродського народним депутатом 15 квітня, а позивачі подали заяву до Печерського райсуду з проханням скасувати це рішення 28 квітня. Тоді як за Цивільно-процесуальним кодексом України рішення ЦВК про реєстрацію депутата в одномандатному виборчому окрузі може бути оскаржене протягом 10 днів з дня його ухвалення, тобто до 25 квітня.

Взаємозалік між населенням і державою — крामольна фантазія...

(Початок на 1-й стор.).

Статистичні служби розказали «гріхи» по політиках. Мовляв, у середньому за всі послуги громадянин заборгував за 7,9 місяця. Два місяці та більше не платять за опалення 50 %, за холоду воду та каналізацію — 43 %, гарячу воду — 47%, газ — 40 % власників особових рахунків, повідомляє «Інтерфакс-Україна». Найбільше «завинили» Київська, Полтавська, Кіровоградська, Закарпатська, Миколаївська області.

Ознайомившись із такими підсумками, можна зійняти руки до неба (бо до кого ж іще?) і чекати золотого дощу. Ажже згадування про давню неоплачувану працю стає щемливим і на язвливим, коли попрацюють квартирними благами. Це ж не жарт — бо понад 5 мільярдів гривень заборгувала своєму народові держава. А отже, що з цього взимати?

А от якби розвирати замкнене коло «зарплата — квартплата — зарплата» і вштовпнути взаємозалік для уряду та користувачів комунальних зручностей? Хто ж тоді виявиться боржником? Принаймні, не пенсіонери, вчителі, лікарі та інші верстви населення, яких позбавили зарплати і яким просто нічим заплатити за комуналку. Та оскільки на зустріч людям ніхто йти не поспішає, такий проект — кривола і фікція. Та хіба у країні порочних взаємних боргів, суцільної бартеризації вже не можна і пофантазувати?..

Про них можна легенди складати

Скільки їх, жінок, котрі, одержавши у роки воєнного лихоліття солдатську похоронку, так і лишилися жити на самоті. Одні, мужньо несучи на своїх тендітних плечах труднісінькі воєнних і повоевних років, росли діти. Інші, не встигаючи сповна пізнати шаста сімейного життя, абергаючи вірність загиблості чоловіків, так і не знайшли радості материнства. Про солдатських удів можна легенди складати. А нині вони потребують уваги й турботи. І сьогодні не пізно визначити статус солдатської вдови. Проявом гуманізму, конкретним підтвердженням фрази «Ніхто не забутий, ніщо не забуте» було б спорудження пам'ятника солдатській вдові.

Іван САВЧЕНКО,
колишній в'язень фашистських концтаборів.
Дніпропетровський
Дніпропетровської області.

Фото з архіву

— Тато спіймав, а ми?

Фото Володимира БЕРИСЛАВЦЯ.

12.00 — 16.30 ПРОФІЛАКТИКА

12.00 — 16.30 ПРОФІЛАКТИКА
16.30 «Майстерня». Студен-
тський альманах. Випуск
перший

і Дейл

Чарівний світ Діснея:
17.00 «Чип і Дейл поспішають на допомогу». Мультисеріал
17.30 «Аладдин». Мультисеріал
17.58, 21.58, 22.58 Миколаїна п'ять років тому
18.00 Планета людей
18.30 «Слід кривих часів».
19.30 «Альф». Комедійний телесеріал
20.00 «Дві місії Гренальє». Художній телефільм. 3 сезони
20.56 Кліп дня від «Мюзик-Радіо 104 FM»
21.00 «Команда мрії». Телесеріал
21.30 Вікторія між (ТІА - Вікенс)
22.00 «Блискавка». Гостросюжний телесеріал
23.00 «Чикаго. Мозаика вражень». Документальний фільм
00.00 «Заточений канал "Територія А". Хіт-парад

01.00 Програма передана на завтра

СТЕР

YT-3

**ЧЕТВЕР,
9 ЛИПНЯ
УТ-1**

06.00 Анонс.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.05, 12.45, 15.20 Національний
хіт-парад.
08.10 Серіал «Час кохати».
09.15 Три крапки.
09.35 Фінансовий огляд.
09.45 Телефільм «Нескінченне
око Фріпуль».
10.15 Сто чудес світу.
13.30 Худ. фільм «Людина у зле-
поному кімоно».

АНОК.
ОВИНИ.

11.40 Мультифільм.
12.00 Увечері.
12.15 Село і люди.
13.55-14.45 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Всім».
15.00 УТН.
15.25 Док. телефільм «Чи програна».
16.00 Надвечір'я.
16.30 Мультифільм «Шаркі та їхні друзі».
17.00 Серіал «Челенджерс».
18.00 УТН.
18.15 Серіал «Час кохати».
19.15 Same тоу.
20.10 Тату Бенні Хілла.
20.40 Національний хіт-парад Шоу-ринг.
20.40 Вечірня казка.
21.00 УТН.
21.50 Худ. фільм «Papa-i».
22.00 Тату крапки.
00.10 УТН.
00.25 Фінансовий огляд.
00.35 Худ. фільм «Оберіг».

очима

10.00 Телеанонс.
10.05 Камерата.
10.35 Закон з закон.
10.40 Освітній канал. Урок англійської мови. Музика і вопис. Урок французької мови.
11.55 Закон з закон.
12.00 Вистава. Г.-Х. Андерсен «Соловей».
13.00 Закон з закон.
13.05 Худ. телефільм «П'ять років до дна». 4 частини.
14.45 Мультифільм «Стрижені коки».
14.55 Закон з закон.

СТУДІЯ «1+1»

07.00 Програма «Сніданок з «1+1»».
08.00 Серіал «Район Мелроуз».

1000

16.00 Сериал «Пристаїляри».
17.00 Сериал «Погоди, Вірніко».
Канути-молодішого».
17.30 Хіт-фабрика.
18.05 Сериал «Перші поцілунки».
18.30 Сериал «Династія Штраас».
19.30 ТСН.
20.00 «Імперія кіно» предства
Худ. фільм «Зачаровані
крової»... 2 серія.
21.45 П'ятий кут.
22.15 Сериал «Район Мелроу».
23.15 ТСН.
23.30 Нинішній кінозал предства
ля. Худ. фільм «Яльська
серія».

УТ-3
«ІНТЕР»

07.00 Телеранок.
08.00 Інтерв'юноки.
08.30 «Вісник».

«М

08.30 «Обличчя світу» з О. Тищенко. Дж. Сорос.
09.00 Телесеріал «Фатальна спадщина».
09.30 Шоденний чемпіонат з футболу.
10.00 Ці кмітливі тварини.
10.30 Серіал «Леонардо».
11.20 Телевізійний центр мов.
11.50 «Пісні Ігоря Крутого». Частина 2.
12.50 Інтернові.
13.00 - 18.00 Програми області регіональних телекомпаній.
18.00 Інтернові.
18.10 Телесеріал «Фатальна спадщина».
18.40 «Свіжості історії». Л. Руденко.
19.10 Я — пам'ятник собі. А. Нефод.
19.50 Вечірка казку.

00.00 Просп. «Франція-98».

УТ-3

«ІНТЕР»

09.00 «Інтер»-анонс.

09.05 Прогноз погоди.

09.15 Серіал «Авіла».

09.40 На перший погляд.

10.05 Прокінься і співай!

10.35 Доки всі вдома.

11.10 Ранкова зірка.

11.50 Куховаря.

12.05 «Підводна одісея коман-
Кісто».

12.50 Сміхотанорама.
13.20 Планета Здоров'я.
13.50 Щасливий випадок.
14.35 Телесеріал «Поховані таємниці».
15.25 Довгань-шоу.
15.55 Брейнг-ринг.
16.50 Серіал «Спецпідрозділ «Гісфік»».
17.40 Ук-енд.
18.10 Худ. фільм «На Золотому озері».
20.00 Подорожі тижня.

20.35 Прогноз погоди.
20.45 Джентльмен-шоу.
21.15 КВН-асорті.
21.45 «Паризькі тайми» чемпіонів світу з футболу. Підсумок.
22.15 Мелорама.
23.00 Фестиваль «Покоління-90». Частина 2.
00.40 Прогноз погоди.

«ТЕТ» і «КІЇВ»

ТЕТ

07.16 СІТ
07.35 Міські новини
07.45 Дитяча програма «Антре
солька»

КИЇВ

08.30 Хрещатик
08.45 Що? Де? Чому?
08.55 Анонс
09.05 Вікна в світ
09.25 Доброго ранку, світ

09.50 Зоряне меню
10.20 Х/ф «хлопці із завтра», с
11.45 Пісня дня
11.50 Хіханьки-хаханьки
12.00 А ми самі з вусами

TET

12.30 Поп-стоп
13.00 Авіапром України на
аерокосмічній виставці у
Берліні «ІА-98»
13.25 The Mule

13.55 Мультифільми
14.10 Просто собака
14.30 Крамниця стародавності
15.00 «Театр на долонях»
15.30 «Ім'я» (ретроспектива)

КИЇВ

16.30 Нон-стоп рандеву
17.10 Посмішка. О. Демчук
17.25 Київ. Україна. Світ
17.55 Добрі новини
18.30 Мій майстриня

18.25 Київські мініатюри
18.55 Закон про столицю — р
думи депутатів
19.05 Ти вези мене, голодар
19.25 Кіноколо
19.45 Споживач
19.55 Казка біля нічника
20.05 Хрещатик

TET

20.30 «СІТ: Відлуння тижня»
20.50 Футбол: Україна — Словенія

час!»

21.10 Кінокласика сторіччя: музичний фільм «Серенада нячій долини»

22.50 «Я — пам'ятник Собі...» (Віктор Степанов)

23.35 Вечірня розважальна програма Миколи Фоменка «Перія страсти»

00.15 Нічний кінозал: худ. фільм «Кокон»

ICTV

07.00 «Хмарочос». Музична програма
08.00 «Мандрівка у минуле». Мультсеріал
08.30 Фабрика снів
09.00 «3 х 4». Найкумедніше домашнє відео
Волт Дісней представляє:
09.30 «Нові пригоди Вінні Пуха». Мультсеріал

Художній телефільм
11.00 Кіножурнал «Єралаш»
11.30 Модний час
12.00 «Час «Ч». Військовий те
журнал
12.30 Шлягер – бо шлягер
13.30 Візит. Коста-Ріка, Алан
14.00 Сторінками фестивалю
«Мелодія» (ТК «Міст»)
15.00 Мистецький канал
«Територія А». Музичний
тиждень

15.55 Автоперегони «Формули Гран-прі Великобританії»
Волт Дісней представляє:
18.00 «Нові пригоди Вінні Пуха»
Мультсеріал
18.25 «Станний електронний цар» Художній телефільм
19.15 «Дотик ангела». Телесеріал
20.10 Вісті тижня. Інформаційно-аналітична програма (ТІА «Вікна»)
21.00 «3 x 4». Найкумедніше

21.30 «Міс Далловей». Художній фільм
23.10 «Разом з Вами». Розважальна програма
00.00 «Стукач». Художній фільм
01.35 Програма передач на тижня

Бізнес-новини

Національний банк України постановою № 242 «Про формування комерційними банками статутних фондів та резервів на покриття ризиків від кредитної діяльності» зобов'язав комерційні банки, які мають ліцензію на здійснення операцій з іноземною валютою та не виконали вимог постанови НБУ № 39 «Про формування уповноваженими банками статутних фондів та власних коштів» зі змінами й доповненнями до неї (постанова № 69), у термін до 1 січня 1999 року зареєструвати та сплатити свої статутні фонди у потрібному розмірі. Комбанкам, які не сформували таких резервів, НБУ рекомендує призупинити виплату дивідендів акціонерам, встановити обмеження у витраті коштів на проведення інвестиційної діяльності, господарських операцій та утримання апарату, в тому числі на соціальні витрати, до сформування резервів.

Верховна Рада України прийняла постанову про продовження терміну отримання та обігу компенсаційних та майнових приватизаційних сертифікатів до 1 листопада 1998 року.

Голландський банк «ING Group» після чотирирічної роботи в Україні відкрив у Києві своє офіційне представництво. У планах банку — участь у програмі випуску українських єврооблігацій та деяких інвестиційних проектах.

Президент України видав указ «Про оподаткування операцій з державними цінними паперами», який у разі набрання чинності відмінить до 1 січня 2003 року 30-відсотковий податок на прибуток від здійснення інвестицій в ОВДП та казначейські зобов'язання, випущені з 1 червня 1998 року. Національний банк України у цьому зв'язку зазначає, що від цього податку найбільше страждають юридичні особи — резиденти, оскільки більшість нерезидентів, працюючи через договори про уникнення подвійного оподаткування, не сплачує в Україні податків узагалі.

Регіональні центри сертифікації аукціонів (РЦСА) розпочали прийом заяв на придбання акцій підприємств, що приватизуються під час 42 сертифікатного аукціону за ПМС (з 1 до 31 липня 1998 року). Загалом запропоновано акцій 75 відкритих акціонерних товариств (ВАТ).

Фонд держмайна України пропонує до продажу акції ВАТ «Шацька родючість», «Нововолинська швейна фабрика», «Глобинський маслозавод», «Савинський цукровий завод», «Пархомівський цукровий завод» за залишків коштів на депозитних приватизаційних рахунках. Заяви приймаються РЦСА від громадян — з 15.07 до 29.07 1998 р., від фініпосередників — з 22.07 до 29.07 1998 р.

Кабінет міністрів України постановою № 940 затвердив порядок вилучення готівки у платників податків, які мають податкову заборгованість. Він передбачає, що податківці матимуть право вилучати готівку як у фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, так і в юридичних (крім банківських установ), якщо на їхніх розрахункових рахунках кошти відсутні. Вилученню не підлягає готівка, отримана в банках на зарплату, відрахування, розрахунки із працівниками, що звільняються, а також кошти, отримані від продажу сільгосппродукції, продоварів вітчизняного виробництва та комісійних товарів.

Офіційний курс гривні до іноземних валют, встановлений НБУ 2 липня 1998 року

100 англійських фунтів стерлінгів	343—4713
1000 білоруських рублів	0—3765
100 доларів США	206—6200
100 канадських доларів	140—7893
100 молдовських левів	43—5264
100 німецьких марок	113—8151
100 польських злотих	58—8158
100 російських рублів	3—3315
100 словацьких крон	5—8784
1000 угорських форинтів	9—4377
100 французьких франків	33—9522
100 чеських крон	6—1617

Час - гроші

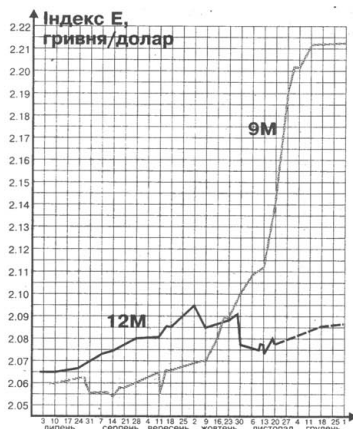
Якщо офіційно стверджується, що причин для девальвації гривні немає, то гривня девальвувати «просто так». Питання в тому, як швидко й на яких відтинках часу. Ми дещо затрималися із черговим прогнозом курсу гривні щодо долара. Але ми весь час стежимо за гривнею крізь «зелені окуляри». Як це було заведено у славнозвісному Смарагдовому місті, де завдяки його правителю — чарівнику Гудвіну проблему світо-й світлосприйняттю було дуже дотепно розв'язано на користь «зеленоманітності» — запровадженням обов'язкового ношення у місті зелених окулярів.

Утім, обраний нами жанр змушує повернутися до Смарагдової країни — України.

Три місяці тому ми ввели індекс Е, який можна розглядати як прогнозний або очікуваний курс гривні (див. статті «Час — гроші» від 10 і 24 квітня, а також від 22 травня). Спостереження за доходністю ОВДП показують, що на певних проміжках часу різниця між гривневою доходністю й доларовою для тих чи тих очікувань є приблизно постійною, хоча самі доходності в той самий час можуть значно змінюватися.

Отже має сенс для кожного типу ОВДП обчислювати майбутній курс гривні, який зберігає вказану різницю між доходностями.

Розраховані із таких міркувань відношення гривня/долар можна розглядати як прогнозні курси гривні на той чи той термін. Порівняння прогнозних курсів (або деякого їх середнього) із тим курсом, що показуєть

торги на УМВБ, дає змогу, наприклад, робити певні висновки про характерні часи й межі відхилення реального курсу від прогнозованого.

Протягом березня—червня різниця між гривневою й доларовою доходностями для 9- і 12-місячних ОВДП дорівнювала у середньому 13,2 — 14,6 відсотка річних і змінювалася у межах — 1,5 — 2,5 відсотка річних. А для 3-місячних облігацій ця різниця зменшилася із 30 до 4 — 7 відсотків річних. Тобто, як прогнози курсу гривні на друге півріччя 1998 року можна взяти індекси Е для 9- і 12-місячних ОВДП. Графіки цих індексів зображено на малюнку (криві 9M і 12M).

Якщо, скажімо, у липні — жовтні курс УМВБ буде близький до середніх значень від двох індексів Е, то це означає, що у монетарній політиці віддано перевагу сценарію відносно повільної девальвації гривні і значному зростанню доларової доходності практично всіх типів ОВДП. Для точнішого аналізу й прогнозу ситуації в економіці слід врахувати багато чинників: суми погашення і реінвестування, обсяги майбутніх кредитів МВФ тощо. Але зрозуміло, що для забезпечення Смарагдової країни зеленими окулярами чарівникові, себто МВФ, доведеться покатитися.

Сергій РОЖКОВ.

Торги

Довгобудів вистачить усім і надовго

10 липня у Дніпропетровську продаватимуть три довгобуду, розташовані у населених пунктах області:

1. Комбінат побутового обслуговування (п. Павлоград). Будівельна готовність — 69 відсотків. Площа земельної ділянки — 0,12 га. Стартова ціна — 112 гривень.
2. Насосна станція заводу «Екма» (м. Вільно-

гірськ). Будівельна готовність — 80 відсотків. Площа земельної ділянки — 0,03 га. Стартова ціна — 208 гривень.

3. Розширення АТС (м. Дніпродзержинськ): Будівельна готовність — 34,1 відсотка. Площа земельної ділянки — 0,3 га. Стартова ціна — 3 719 гривень.

Телефон у Дніпропетровську (0562) 42-01-08.

Календар аукціонів об'єктів малої приватизації, призначених на першу половину липня 1998 року

№	Дата	Місто (область)	Кількість об'єктів	Примітки	Телефони для довідок
1.	06.07.98	Судак (Крим)	2		(06566) 2-10-70
2.	10.07.98	Дніпропетровськ	3	ОНБ	(0562) 42-01-08
3.	10.07.98	Бахчисарай (Крим)	2		(06554) 4-24-96
4.	10.07.98	Миколаїв	5	ОНБ	(0512) 50-03-11
5.	14.07.98	Керч (Крим)	7	1 — ОНБ	(06561) 2-05-11
6.	14.07.98	Сімферополь (Крим)	13	6 — ОНБ	(0652) 24-11-89
7.	14.07.98	Білогірськ (Крим)	2		(0659) 9-20-57
8.	14.07.98	Чернівці	5		(0372) 55-26-10
9.	15.07.98	Чернівці	11	4 — ОНБ	(0372) 51-03-92

ОНБ — об'єкт незавершеного будівництва

Від «Застави Ілліча» до застави Яновича

Після тривалих дискусій щодо застосування Указу Президента України від 4 березня 1998 року (№ 167) «Про заходи щодо підвищення відповідальності за розрахунки з бюджетами та державними цільовими фондами» стало остаточно зрозуміло, що Леонід Кучма відступати не збирається. І таким чином підприємцем доведеться змирнитися із запровадженням податкової застави на рухоме майно. З цією метою Кабінет міністрів постановою № 941 затвердив Порядок звернення стягнення на рухоме майно, що перебуває у податковій заборгованості платника податків (крім фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності), та реалізації такого майна. А Державна податкова адміністрація (яку очолює Микола Янович Азаров) з цією метою уже створює спеціальні підрозділи.

Отже, під термін «рухоме майно» підпадає все власне майно підприємства, крім землі, ще не видобутих корисних копалин, насаджень, будинків і споруд, міцно поєднаних із

Податки

землею, квартири, інженерних обладнань житлових будинків, повітряних та морських суден, суден внутрішнього плавання, космічних об'єктів, а також майна, яке прямою вказівкою закону може бути віднесене до нерухомого або згідно із законодавством не може бути предметом застави. Крім того предметом застави не можуть бути національні культурні та історичні цінності, що перебувають у державності, майно і кошти благодійних організацій, приватизаційні папери.

Проте майнова відповідальність платника податків не настає у випадку, коли йому не відшкодовано суму податку на додану вартість, коли сума податкової заборгованості менша за існуючу пряму заборгованість бюджету перед платниками податків, а також протягом трьох місяців від дня виникнення заборгованості, якщо за останні 12 місяців платник вчасно розраховувався із бюджетом та цільовими фондами.

Якщо ж заборгованість існує, а ваше підприємство не підпадає під ці та деякі інші пункти Положення, то будьте готові, що до вас «займає» експерти і пошукаться «злитком» автотранспортом, обладнанням не виробничих приміщень, предметами дизайну офісів, готовою продукцією, сировиною й матеріалами» та іншим.

Словом, шефу такого підприємства загрожує розлучення із коханим автомобілем та не менш коханим шикарним кріслом... Бо їх буде реалізовано через торгівлю організацій та через аукціони і біржі. Причому, якщо сума, отримана від реалізації рухомого майна, перерахуватиметься суму податкової заборгованості заставодавця, то різниця зараховуватиметься на його основний поточний рахунок.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

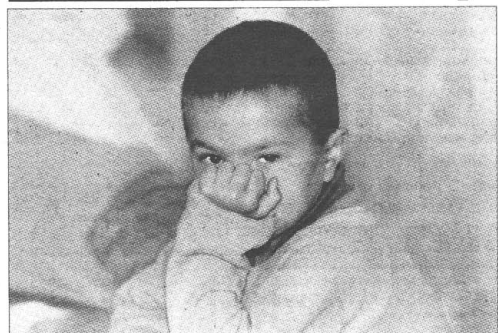
Інформаційно-аналітична група «У».

Тел. 441-88-53.

Факс 224-72-54.

ДВА ШТРИХИ до портрета безпритульного

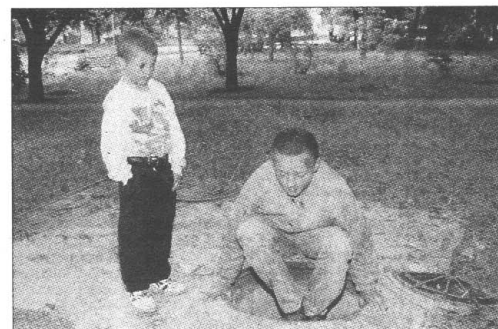
Ледь бралось до світанку. Місто потроху прокидалося від сну. Про день прийдешній, скрегочучи незмащеними колесами, сповішали численні візки торговців. А ще — діти. Смачно потягуючись, вони одне поперед одного вилазили... з каналізаційних люків. Нашому фотокореспондентові вдалося не лише зняти нехитрий побут цих дітей, а й поспілкуватися. Давши десятку, Сергій попросив хлопчаків купити батарейки. Чесно кажучи, ми й не сподівалися, що ті повернуться. Невдовзі діти принесли не лише батарейки, а й здачу. Охоче, навперей вони розказували про своє життя-буття, хто — потягуючи цигарку, хто — смакуючи морозивом. Не скаржилися, не нарікали.

Що робитимуть, як стане

зимно? Подадуться, де тепліше. А якщо пощастить, то місяць-другий перебудуться у Херсонському притулку. До слова, про притулок. Хоча його й відкрито недавно, але він зажив уже доброї слави. Особливо серед безпритульних. Діти буквально записуються в чергу, щоб потрапити сюди. Але діти як діти. Вони швидко звикають до доброго, і їм невтямки, чому через місяць треба залишити свою затішну домівку, свого названого татка — директора Юрія Тимофєенка, мамів Діану Дмитрівну, Ольгу Андрівну...

Коли ми з фотокореспондентом покидали притулок, до вхідних дверей підійшло двоє дітей. Просити прихистку.

Надія МАХІНЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Херсон.

У номер

● Одеса

Великий «Базар»
поблизу «Привозу»

Розпочався «Слов'янський базар», що зібрав сотні популярних артистів різних країн. Господиною фестивалю, що проходить на кількох найбільших сценах міста, стане, безумовно, естрадна пісня. Це стверджуватимуть відомі українські виконавці Таїсія Повалій, Оксана Білозір, Ірина Білик, Микола Гнатюк, Василь Зінкевич, Тарас Петриненко та гості Алла Пугачова, Лариса Доліна, Олександр Малінін, Філіпп Кіркоров, Валерій Меладзе, Сергій Захаров, Володимир Мулявін, Світлана і Едуард Ханок, Лілія Іванова, Радміла Каракліч...

У програмі фестивалю також оперні твори (Олена Образцова, Анатолій Солов'яненко, Йорданка Йованович), балет, хоровий спів, фольклор, художні виставки, кінопоказ. Особливе місце посідає шоу-програма «Слов'янське дитинство».

В Одесі «Слов'янський базар» дислокуватиметься тиждєнь. А другий його етап відбудеться в Саратові.

● Вінниця

Зустрілись якось гуманіст
із гуманістом

Тимчасовий повірений держави Ізраїль в Україні Едуард Шапіра вручив відзнаки «Праведник народів світу» винищачам, які в роки війни, ризикуючи життям, переховували у своїх оселях євреїв.

Це тільки один із заходів десятого форуму антифашистів і гуманістів, що зібрав у місті над Бугом учасників з різних куточків України і далекого зарубіжжя. Вони взяли участь у науково-практичній конференції «Пам'яті в ім'я миру», засіданні «круглого столу», вечір-роздуми «Вінчині укліні», скорботних зборах на братських могилах.

● Дніпропетровськ

Справи днів минулих,
незабутні

Наче хтось розкопав прадавню могилу в степу, виявившиши з-під землі давні великі камені, накріті-увічені українським рушником. Чим не триумфальна арка, написи на якій доносять нам вісточки про подвиги даних пращурів? Це — пам'ятник, відкритий щойно під Жовтими Водами, де рівно 350 років тому запорожці козаків на чолі з Богданом Хмельницьким перемогли битвою розпочали національно-визвольну війну.

Благородна
місія —
наведення
мостів

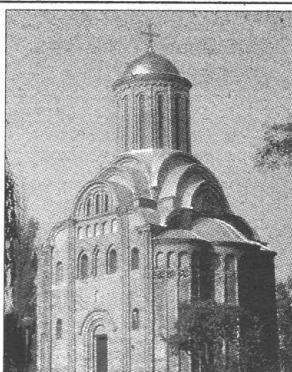
Архітектура

Особливо вона виділяється такою, коли незримі мости пам'яті наводять між собою заповідники. Уже саме по собі — факт літописний те, що Києво-Печерська лавра гостинно прийняла аж три виставки Чернігівського державного архітектурно-історичного заповідника. Факт непересічний ще й тому, що нетлінні скарби рукотворної пам'яті дикували стільки за лічені дні до святкування Дня архітектури України (1 липня).

Перша експозиція, в якій п'ять архітектурних перлин Чернігіву у макетах та фотознімках, дає уявлення про давно минулі епохи. І коли нам, на жаль, неможливо поринути на машині часу у таємничу бездонну сторіччя, бажання завітати за нагоди у Чернігів теперішній з'являється обов'язком.

Спочатку зупиниш погляд на найпомітнішій багть-дзвінишці «Колегіуму», що її споруджували коштом самого гетьмана Мазепи. Далі — на золототверхій Катерининській церкві, монументі на честь перемоги над турками у 1696 році. А потім, якщо ти по-справжньому закоханий у мовчане каміння, мріятиш про подорож до білосніжного Троїцько-Ліллянського монастиря та Єлеської жіночої обители.

Заглиблюєш подумки у лабіринти Антонійових печер. Знову повернешся на землю і ратом опинишся на службі у Спасо-Преображенському соборі (XI ст.). Порадуєш себе спогляданням рожевої П'ятницької церкви (XII—XIII ст.). І, нарешті, завершиш екскурсію, замислившись про вічне біля Борисоглібського собору — усипальниці князів та священників.

І в тих роздумах тебе найбільше засмутить звичайне у таких випадках усвідомлення: «Я — піщинка у багатотисячній річці часу.» І тоді, щоб заспокоїтися, ти спрямуєш свої кроки в зали, в яких демонструють близько 30 традиційних ікон. Фонди Чернігівського заповідника ознайомлять з іконографічними образами Богородиці XIII—XIX ст. Останніми десятиліттями під час експозиції по Чернігівщині співробітників заповідника знаходили їх в аварійному стані. І ти проймешся владними почуттями до чарівників, чий копіткі персти оживили зображення, знівечені болем років.

Можливо, помітиш: Богородиця — не та пасивна самозагнана срята, яку подарували світові візантійці. Її український лик має в собі активне начало захисниці, матері роду. Своє спостереження, мабуть, проілюструє ікона «Богоматір Всіх Скорботних Радість». Це — центральний образ експозиції. Підживившись світлом, що випромінюють живописні обличчя, підемо до вишитих ікон Агнеси Ляшенко. Цю нашу сучасницю «Голос України» відкрив люду раніше за Лавру. Тишитимешся з цього та багатимеш майстром, які пішли, які з нами і які ще не народилися, наведення незримих мостів пам'яті.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

На знімку: П'ятницька церква.

Конференції

«Нація
і особистість»

— така назва науково-теоретичної конференції, що тривала в кіровоградських вузах. Вона приурочена 60-річчю загибелі основоположника Організації українських націоналістів Євгена Коновальця.

Національна ідея як чинник консолідації молодіжних громадсько-політичних організацій, проблеми формування національно-економічної політики в державі, криза етнокультурної ідентичності особи та шляхи її подолання, інтелігенція і проблема зацікавлення серед студентів. Учасники конференції ознайомилися також з історичними місцями центральноукраїнського регіону: Кіровоград — Чигирин — Суботів — Холодний Яр.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Спорт

Як буковинські міліціонери
вікно в Європу прорубали

ЗМАГАННЯ на Кубок асоціації поліцейських Європи з футболу, що проводяться щорічно у Словаччині, закінчилися сенсаційним результатом.

Несподівано для всіх срібні медалі тут виборола збірна команда українських міліціонерів, яку було сповна укомплектовано з гравців управління Міністерства внутрішніх справ у Чернівецькій області. Буковинський міліціонер влучно чудовий кубок з ботемського скла, їх запрошено взяти участь у чергових змаганнях, що відбудеться наступного року. Кращим гравцем турніру визнано нападника чернівецького Олександра Бойшана.

Готував команду до поєдинків відомий на Буковині футбольний фахівець, граючий тренер і навіть автор одного з голів, заступник начальника управління у роботі з особовим складом підполковник Іван Зайцев.

Я зустрівся з ним і попросив прокоментувати хід змагань.

— Біографія першості на Кубок Європи серед поліційних футбольних команд, — сказав наставник, — ще порівняно невелика. Учтеверте проходить вона з часу засну-

вання. Але в цих змаганнях велике майбутнє, і до них виявляють інтерес дедалі більше країн. Цьогоріч Кубок Європи вибороли дев'ять команд. Складистість турніру полягає в його суворому регламенті. Він проводиться в один день за скороченою програмою. На поєдинок відводиться лише 50 хвилин. І тим примісним, що наша команда призначалася до цих жорстких вимог.

Принатіго хотів би повідомити і про те, що разом з нами честь України виборю-

вали і збірні команди Міністерства внутрішніх справ зі стрільби з табельної зброї та офіцерського трибратства. Вони посіли відповідно 5-е й 3-є місця, що теж розширює їх як успіх. Адже то був дебют цих збірок.

Змагання у Словаччині промовисто підтвердили: українська міліція впевнено заявила про свій спортивний потенціал і, на мого глибоке переконання, невдовзі впевнено увійде до європейської еліти.

Василь БАБУХ.

Що, гадаєте, робитиме Педерсен?..

Футбол. Сьогодні на чемпіонаті світу у Франції відбудуться перші чвертьфінальні матчі. Але наша особлива увага, любий, до Ліона, де завтра зустрінуться збірні Німеччини та Хорватії. Чому? А тому, що його обслуговуватиме норвежець Руне Педерсен.

Так, саме той, який поховав українську мрію про France-98 15 листопада минулого року. Пригадуєте, що він виробляв під час повторного матчу наших футболістів з хорватськими? Не зарахував чистий гол, який забив Віталій Косовський. Українці мали вийти тоді вперед у рахунок — 2:0 це на восьмий (!) хвилині матчу. У ті сумні дні подекували, що це була звичайнісінька віддача хорватам за чемпіонат Європи-96, коли їх підставили в матчі з німцями. Отож цю «тонку» місію на НСК «Олімпійський» у Києві доручили «славному вікінгові»...

І от виникла пикантна ситуація: треба ж таке, що німці і хорвати у Франції судитиме старина Педерсен. І що ж йому, гадаєте, робити? А те, що наказує. Адже Руне — «солдат» слухняний. У цьому ми вже переконалися, на жалість...

В. Б.

Маскульт

УММ —
віз проблем

Теоретики та практики української молодіжної музики (УММ), дотичні до її проблем держслужбовці з обласних адміністрацій, журналісти збиралися на нараду-семинар у Київському інституті підвищення кваліфікації працівників культури. А відомі люди шоу-бізнесу, культурологи, психологи, соціологи мали на меті поговорити з учасниками про «національні аспекти українського сучасного молодіжного мистецтва». Це — тема навчання. Її різнопартийний підріг поділили на частини: формування національної композиторської та виконавської школи в УММ, український музичний фольклор та можливість його використання в УММ, УММ як засіб патріотичного виховання та суспільно корисного заповнення дозвілля міської молоді... Міні-курс ілюстрували відео- та аудіозаписами.

Своїми «несторонніми» думками ділилися ті, чий імена на слуху: співачка Ніна Матвієнко, науковці Тарас Мельник і Анастолі Калениченко, композитор і скрипаль Кирило Степенко... Серйозна компанія відразу зосередилася на пробле-

мі «УММ у світовому контексті», а під час занятя нещодоказово поверталася до неї.

«Батьки» першого в історії України форуму молодіжної музики «Червона рута» Т. Мельник і А. Калениченко пояснили стратегічні лінії фестивалю — використання нових досягнень світової музичної культури, національна визначеність, а отже, сучасна, особистісна інтерпретація традиції.

Варто надати молодим можливість творити своє, щоб вони не відчували тиску. Вони, молоді, нарешті, вийшли на певний рівень самовираження. Однак у тому самому світовому контексті ми виглядаємо провінційно. Натомість публіка нині, в умовах відкритого суспільства, доволі обізнана. Вона має право вибору і вибирає не обов'язково українське. Тому, як наголосив Тарас Мельник, слід брати на озброєння нові музичні досягнення. Адже живається та культура, яка наважується на модернізацію.

Ольга КРАСОВСЬКА.

На знімку: адресати молодіжної музики.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Блиск і нужда глибини: продовжуємо розмову

Свою долю я вибрала сама

Кілька штрихів із життя лідера «Просвіти» з прикарпатського Рогатина Дарії Городецької

Повертається Настя Лісовська додому

Дарія Степанівна зустріла нас на сходках свого особняка, що на околиці дерев'яного Рогатина. Була в гарному настрої — і не тільки тому, що гостям завжди рада. Шойно повернулася з місцевого музею, куди відвезла 46 ліногравіру художника Володимира Баяса. Так уже складалася наша історія, що лондальна про творчість цього митця прикарпатці майже нічого не знали. Хоча народився і виріс він тут, у Рогатині. Та вогненний смерч другої світової війни закинув його далеко від рідного дому, на чужину, де і знайшов десять років тому вічний спочинок.

Уперше я почула прізвище Баяса від українського митця Тараса Козбура, — говорить Дарія Городецька. — Так, від того Козбура, який є автором першого в світі пам'ятника жертвам голодомору в Україні в 30-х роках, встановленого на одній з площ американського Лос-Анджелеса. До речі, там, у Каліфорнії, доля і звела мене з цим скульптором. Саме Козбур змінив перекопаний вдову митця пані Стефанію, що творча спадщина Баяса має повернутися на його батьківщину — в Україну.

Ті 46 робіт, які потрапили в Рогатин, — лише частина художнього набуття Козбура. Решта «поїхали» до Львова — у Національний музей і до Києва — в університет «Києво-Могилянська академія». Так розпорядилася вдова художника.

Окрім художніх робіт, надійшло з Америки ще дві скрині, де є багато матеріалів, пов'язаних з життям і творчістю нашого земляка, — каже Дарія Степанівна. — Як видно з документів — різні зарисовки, шкільні і, в основному, архів художника. Я не хочу сама того чіпати, ось приїду науковці зі Львова, тоді й розпакуємо це добро.

А тим часом невтомна просвітянка вже замовила місцевим майстрам рами для картин земляка і навіть «вбила» приміщення, де поруч з музейними кімнатами буде і виставковий зал. «Та роботи Баяса треба показати в Івано-Франківську, Коломию, Стрию, Бережанах, — ділиться своїми намірами жінка. — Щоби люди знали митців, талантом яких створена наша культура. Але насамперед усе це треба довести до ладу».

Бруківка Рогатина пам'ятає ходу багатьох особистостей, які у своє життя працювали для України. Братів Лепків — Левка і Богдана, Антона Кривелицького і Дениса Лукіяновича, Осипа Турянського й Миколи Урину-Безгірського... До речі, саме в оселі останнього О. Ту-

рянський читав у рукописі уривки зі свого відомого антивоєнного роману «Поля мехами болі». Уже тепер рогатинці хотіли реставрувати той будинок, але він наскрізь прогнив і розвалювався. Тоді вирішили на старому фундаменті відтворити заново цю оселю-пам'ятку — уже й дах поставили. Планують там також розгорнути музейну експозицію.

А в далеку Америку Дарія Степанівна їздила — і вже декілька разів! — щоби зустрітися з двома чарівними жінками — волонтерками з американського Корпусу миру: Перл Дент із штату Коннектикут і Лідою Дилік з Колорадо. Протягом тривалого часу вчителювали вони в Рогатині і мешкали в гостинній оселі пані Дарини. А вже потім, по суті, спонсорували її американські мандрівки. Хоча ці поїздки за океан називали мандрівками можна хіба що доволі умовно. Бо Д. Городецька виступала з лекціями в українських громадах, розповідала про становище в Україні і про просвітянський рух зокрема, брала участь у різних культурних імпрезах і, звісно, збирала кошти на спорудження пам'ятника Роксолані (Насті Лісовській) у Рогатині. До речі, бронзова постаць легендарної бланки, дружини Сулеймана Пишного, до кінця цього року має з'явитися на центральному міському майдані, який також носить ім'я Роксолани. Повернеться Настуля до рідного краю з коралами на шиї і квітковою шпилькою у руці — такою побачив-видворив її скульптор зі Львова Роман Романович.

Але Роксолана потурчилась, по суті, зреклася батьківської віри, а ми з неї робимо національну героїню, — делікатно нагадуємо нашої співрозмовниці.

Як сказав у Святому Письмі: не судити і вас не судитимуть. Так склалася обставина, але Настя Лісовська ніколи не забувала, звідки вона походить. Та правда, ми, українці, — великі мрійники. І вміємо так ідеалізувати тих, хто нам імпонує, що нас тяжко перекопати в чомусь простежимо. Але і то правда, що і для майбачків, і для мого покоління Роксолана була взірцем того, як навіть у найскладніших обставинах можна прислухатися своїй Вітчизні. Все-таки за її перебування у султанському палаці татарська орда менше, значно менше чинила спустошуючі набіги в Україну. Та й входи у світ, де живе боляй одиноким українцем, лише встигнеш сказати, що ти з Рогатина, як уже у відповідь не одмінюєш: «О-о, то звідти походить Роксолана!» Якби не було Насті Лісовської, то ніхто б і не знав про Рогатин.

І тут справді важко чимось заперечити Дарині Степанівні. Бо Роксолана, хоч би що там казали, все-таки більше належить провінційному Рогатину, ніж султанському Стамбулу. Бо десь тут, біля

Святодухівської церкви, де колись працював службою Божу батько Настуні, закопана її пуповина.

Для «Просвіти» ніколи не бракуватиме роботи

Свого батька — Степана Кравця — пані Дарія не пам'ятає. Було їй лише два роки, коли поїхав він, молодим і здоровим, до Канади на заробітки. За ті долари, які надсилав, мама збудувала нову хату, прикупила трохи поля... А потім почалася воєнна завірюха — і зв'язок зі світом обірвався. Після війни Степан Кравець знову обізвався з далекого краю, але його дружина боялася навіть відповісти на ті листи, щоби з неї не зробили... каналіської шпигунки. Так молоде подружжя, розлучене жорстокою долею, і доживало віку за тисячі кілометрів одне від одного. Так і Даринка виростає, по суті, напівсиротою. При живому батькові.

Уже після смерті дружини у 1962 році Степан Кравець трічі вислав виклик доньці, готовий був оплатити їй дорогу туди й назад, аби побачити-привітати свою кровинку. І не дочекався. Не дозволили, не пустили доньку в Америку. Навіть на тижень-другий. Уже у 80-х їй сказали в компетентних органах: «Ось коли б ви були партійною, то можна було б на щось сподіватися. А так — звиняйте».

А в Дарині Степанівні була лише одна партія, якій вона ніколи не зраджувала (і не зрадить!) — Україна. Та ще — вчительська робота і двійко своїх дітей, яких треба було вивчити-вивести в люди після смерті чоловіка. Викладала історію й українську літературу. Вчила дітей любити рідну землю і поважати материнську мову. Не зрікалася, не ганьбила їх.

Власне, саме цим активно займається вона і тепер, очолюючи районну організацію «Просвіти». І навіть недавній мікроінсульт не пригасив її молодецького ентузіазму. Та, мабуть, але ще від діда-бабусі, від матері Пелагії, які були активними просвітянами. «Мама ніколи не шкодувала грошей на книжку, — почули ми від Дарії Степанівни. — І завжди була з людьми, серед людей».

Тепер без участі «Просвіти» не обходиться в Рогатині жодне свято, жодна культурна імпреза. Безперечно, проблема з розширенням сфери живання української мови не стоїть тут так гостро, як, скажімо, в Луганську чи Сімферополі. Але є багато інших моментів, пов'язаних з нашою історією, культурою, духовністю, мораллю, традиціями.

Так, для ліпшої реклами «питейного» закладу в райцентрі назвали його «Роксоланою». І вже «Просвіта» б'є на сполох: «Не ганьбятим'я нашої славетної землячки». Довелось власникам помянути вивиску. А чому б не зватися за пропаганду здорового способу життя, як це активно робила «Просвіта» у 30-х роках на західноукраїнських землях. Тоді люди були рідкістю в галицькому селі. А що маємо тепер?

Чи взяли і підготували лексичну пам'ятку для працівників торгівлі і побутової для місцевих чиновників. Щоби вони «встигали», а не «вспіпали», щоби користувалися «скляняком», а не «стаканом». Щоб організували «заходи», а не «міропріємства».

Делікатно нагадуємо Дарії Степанівні, бо вона і без нас то добре знає, що «Просвіта» народилася в ті часи, коли ми були бездержавним народом, а тепер ми обов'язки мала б узяти на себе держава.

— Держава ще не в силах зробити найнеобхіднішого, — почули у відповідь. — Скажімо, забезпечити людям спокій-

ну старість, дати їм належні пенсії. А подбати про культурні потреби і поготів. Тож не варто списувати в архів «Просвіту». Для неї ще в нас роботи, як то кажуть, непочатий край.

Вишила мати рушник над колюскою

Помешкання Дарії Степанівни, без перебільшення, нагадує музей. Вишивки, різьба, кераміка, писанки — якого тільки мистецько-ужиткового добра тут немає! І ще — велика бібліотека. Пригадує: «Моя мама ніколи не шкодувала грошей на книжку». І доньці це передає.

Як і любов до вишивання. — Першою мою роботою стала вишиття полотняна торбинка, з якою я ходила до школи, носила в ній книжки-зошити, — розповідає жінка. — Вишивала я багато. І коли підлітком була, і коли вже сама вчителькою.

Починала, звісно, з того, що потрібне для хатного інтер'єру: серветки, наволочки, скатертини, рушники... А вже пізніше взялася за одяг, який сама моделювала, кроїла. Хотіла мати вигляд оригінальний, неповторний, бо вчительські статки не давали змоги для кожної вечірки чи свята купити в магазині чи справити в ательє нову вечірню сукню або костюм.

І їй це вдавалося. Усі ці вишиті кофточки, сукні, свитки, до речі, в єдиному екземплярі — ні в кого більше таких немає — і досі нагадують про це. Дарія Степанівна дуже переймається тим, що українська жінка одягається сьогодні здебільшого з «турецьких базарів», що аж ніяк не підкреслює її вишуканість, оригінальність. І не просто боляче переживає за ту фасонову уніфікованість, а й прагне над тим, щоби внести деякі елементи традиційної ольпської одягу в одяг сучасної ділової жінки, яка в усюму має бути нестандартною.

До речі, Дарія Степанівна зуміла зібрати десятки, сотні фрагментів оригінальних узорів, в яких помітні традиції й ольпської, й тушувської, й буюківської вишивки. Хоча вилати їх окремою книгою-альбомом, щоби не розпиляло, не пропало все це багатство, щоби ним скористалися нинішні вишивальниці.

Роботи Д. Городецької були окрасою мистецьких виставок у багатьох містах нашої країни, їх охоче купують і на батьківщині, і за кордоном. І ниде майстрина, так би мовити, не повторюється, не копіює того, що зробила вчора чи позавчора, а кладе на полотно новий узор, народжений її мистецькою уявою, її щедрим талантом.

Та є речі в мистецькій колекції Дарії Степанівни справді унікальні і надзвичайно дорогі для неї. Як вона за жодні гроші не віддасть нікому. Скажімо, рушник, вишитий її мамою — Пелагією Кравець — над колюскою маленької Даринки.

— Ось погляньте, — і господиня обережно виймає з шафи те маленьке мистецьке диво, — яке оригінальне, несподіване поєднання холодних і гарячих кольорів. Така кольорова комбінація добре «підсилює» узор, надає йому особливої виразності. До речі, цей рушник «побував» на кількох доволі престижних виставках, зокрема у Києві й Москві. Бо мама вклала в ті увори і свою любов до мене, і свої надії.

Показала нам Дарія Степанівна ще один унікальний рушник, вишитий маминими руками, — вона отримала його в подарунок, коли стала школяркою. А чого варта вишита одяж, яку її бабуса — Марія Беда — наприкінці минулого століття вдягала у святкові дні.

...Цього року Оля Городецька — старша Євгена, синова, донька — закінчила Рогатинську гімназію. Закінчила із золотом медаллю. Очевидно, буде вступати до університету — хоче, як і її бабуса, стати вчителькою. А вишивати Оля і її молодша сестричка Іринка вже давно навчилися. То вже, як кажуть, у генет закладено, ріднина.

Отже, не міліє наша земля традиційми і талантами. І це втішає по-справжньому, дарує нам надію.

Оксана ТЕЛЕПЧІ,

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Івано-Франківська область.
На знімку: Дарія Степанівна у своїй оселі.

Хроніка. Факти. Події

● Відень

Європейці всіх країн — єднайтеся!

Австрія урочисто вступила на пост голови у Європейському союзі. З 1 липня протягом шести місяців Альпійська республіка координуватиме зусилля європейських країн у розроблянні ними спільної фінансової, економічної та зовнішньополітичної стратегії. Нинішній етап має величезне значення для континенту у зв'язку з розширенням Євросоюзу на схід, підготовкою спільної економічної та фінансової політики. Альпійська республіка прагнуче до того, щоб у Європі не пролягли нові розмежувальні лінії і наступні шість місяців дали ще один важливий внесок у її єднання.

● Пекін

Все о'кей, та є нюанси

«Поліпшення взаєморозуміння» між США та КНР Біл Клінтон назвав «головним підсумком» його візиту до Китаю. Між двома державами, зазначив президент США в інтерв'ю Центральному телебаченню Китаю, «залишаються великі розбіжності у питаннях прав людини та торгівлі». Однак вони, підкреслив глава американської адміністрації, «не стали перешкодою» для «співробітництва сторін у розв'язанні ключових глобальних проблем». Президент згадав досягнення Пекіном і Вашингтоном домовленості про взаємне ненацілювання одне на одного ядерних озброєнь у Південній Азії.

● Тель-Авів

Доведи, що ти єврей

Міністерство внутрішніх справ Ізраїлю зажадало від нових іммігрантів з України і, можливо, інших республік СНД подати дані генетичних тестів, що підтверджують їхнє єврейське походження. В іншому разі їм загрожують позбавлення ізраїльського громадянства і вислання з країни. Однак це стосується не всіх іммігрантів, а лише тих, хто прибув до Ізраїлю без батьків. На думку спостерігачів, пожорсткішення позицій МВС стосовно колишніх громадян Співдружності, які прибувають до Ізраїлю на постійне місце проживання, викликає тим, що недавно на пост міністра внутрішніх справ було призначено представника ультрарасистського кін Еліягу Суїса.

● Бісая

Провокація вдалася

У столиці Гвінеї-Бісау поновилися бої з застосуванням артилерії після того, як через невьяку представників президента країни було зірвано переговори про припинення вогню. Вони мали відбуватися на борту португальського фрегата «Васко да Гама», що перебував на рейді Бісау. Домовленості про проведення зустрічі було досягнуто через португало-ангольську посередницьку місію.

● Відень

Ми за НАТО, а ви...

Мешканці Литви активніше виступають за вступ до НАТО, ніж литвиці та естонці. За вступ до блоку виступили 55 відсотків литовців, 34 відсотки литвиць і 47 відсотків естонців, що взяли участь в опитуванні громадської думки, проведеному в країнах Балтії незалежною компанією «Балтійські дослідження».

За повідомленням кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Північна Ірландія: спокій їй лише сниться

У ПІВНІЧНІЙ Ірландії знову неспокійно. Минулої ночі у восьми католицьких церквах регіону сталися сильні пожежі, що виникли внаслідок навмисних підпалів. Поліція почала розслідування, повідомляє ITAP-TACS.

Не сказати, що загострення ситуації було так несподіване для Лондона. Кілька днів тому офіційна влада країни почала перекидання додаткових військ до Північної Ірландії. Річ у тому, що влітку там починаються традиційні марші протестантів та членів північного крила «Ордену оранжистів», котрі святкують перемогу над католиками у XVIII та XIX століттях. Зокрема, цього тижня в місті Драмкі відбудеться такий марш — «історичною дорогою» через квартали католиків. До того ж ніякі прохання уряду Британії не змогли примусити

«оранжистів» змінити маршрут.

Про те, як сприяють миру такі акції протестантів у католицькій Північній Ірландії, можна легко здогадатися. Схо-

же, до цілковитого примирненя у цьому регіоні ще далеко. Незважаючи на те, що в середу почала роботу північноірландська асамблея — ключовий орган місцевого самоврядування, у якому переважають сили, що виступають за встановлення міцного миру в Північній Ірландії.

Вибори до цієї асамблеї ще раз довели, що

більшості мешканців регіону набридла нестабільність і кровопролиття. Однак чи зможе ця більшість переконати й примусити підкоритися непримирному меншості — протестантів Північної Ірландії, що вважають себе зараз ущемленими? То тут, то там знову починаються заворушення в католицьких кварталах, виявляють вибуховість, а тепер ось — підпали.

Днями до Північної Ірландії вилетів прем'єр-міністр Великобританії Тоні Блер, щоб домогтися зняття напруженості у цій частині Об'єднаного Королівства. Схоже, налто рано Лондон згнхув з полетшенням, вирішивши після підписання мирної угоди з Північної Ірландії, що всі пркоти вже позаду. Відпочити на лаврах не вдасться.

Надія ВЕДРИЧУК.

Нейтралітет відходить у минуле?

ЗА КІЛЬКА днів до «історичної події» — вступу Австрії з 1 липня на пост голови в керівних органах Європейського союзу — австрійську правлячу коаліцію знову потрясла дискусія про майбутній нейтралітет країни.

Приводом до нових суперечок стала заява глави дипломатичного відомства Вольфганга Шюсселя. Він виступив на міжнародному семінарі з участю лідерів НАТО, що відбувся на цьому тижні у Відні. Міністр зазначив, що нейтралітет Австрії у його класичному розумінні відходить у минуле. В австрійському суспільстві усвідомлюють, що країна не може залишатися осторонь спільних зусиль світового співтовариства. Керівник МЗС дав зрозуміти, що Австрія має взяти курс на Північноатлантичний альянс, який «підтвердив свою роль гаранта миру».

Незважаючи на те, що такі приємні слова напевно припали до душі гостям зі штаб-

квартири НАТО, зокрема її Генеральному секретареві Хав'єру Солані, з позицією лідера «оранжистів» не погодилися партнери з коаліції — соціал-демократи.

Федеральний канцлер Віктор Кліма підкреслив, що Австрія не підключиться до НАТО у її нинішньому стані. Про вступ країни до Північноатлантичного альянсу може йти лише в разі, якщо в НАТО перестане діяти принцип обов'язкової участі у спільних воєнних операціях, якщо альянс відмовиться від ядерної зброї і стане суто миротворчою організацією, якщо в самому блоку не буде здійснено реформ і поки в її доктрині передбачена можливість завдання ядерного удару.

Політологи вважають, що нинішня дискусія дещо затрмює відносини між партіями коаліції і загрожують накласти негативний відбиток на перебування Австрії на посту голови в ЕС. На цей час понад 60 відсотків австрійців підтримують політику нейтралітету.

За матеріалами зарубіжної преси.

А-ЛЯ ОБСЄ

Управління національної оборони Японії (УНО) вирішило приступити до повномасштабного вивчення можливостей створення багатосторонньої регіональної структури забезпечення безпеки у Північно-Східній Азії, що включає Японію, США, КНР, Росію та інші країни регіону.

Як повідомляє японська газета «Іоміурі», обговорення цієї ситуації відбуватимуться переважно в рамках дослідницької групи з питань політики в галузі забезпечення безпеки. Її створено 1 липня. І хоча ця тема в Японії раніше вже дискутувалася в неофіційних колах і на рівні експертів, повномасштабні дослідження на урядовому рівні починаються лише нині.

Перший заступник начальника УНО Масасіро Акіяма підтвердив наміри свого відомства обговорити це питання, «виходячи з довгострокової перспективи» і обмірковуючи можливі варіанти структури забезпечення безпеки у Північно-Східній Азії, її функцій та конкретні заходи для досягнення мети.

Ідея створення механізму забезпечення безпеки у Північно-Східній Азії висувалася досить давно. Про те, що Північно-Східній Азії необхідний механізм співробітництва в галузі безпеки, неодноразово заявляв президент Південної Кореї Кім Де Чжун. На його думку, можна було б створити якийсь північноазійський варіант на кшталт Організації з безпеки та співробітництва у Європі, куди могли б увійти Південна та Північна Корея, Японія, США, Китай, Росія, а також, мабуть, Монголія. Однак, зазначає «Іоміурі», Китай до цього часу демонстрував доволі стриманий підхід до здійснення багатостороннього діалогу з проблем безпеки на урядовому рівні.

Перейменуємо Астану на Баскалу!

НІ, НЕ ПОДУМАЙТЕ, що столицю Казахстану черевий раз перейменують. Хоча запал любителів лігвістичних перетворень ще не загас. Наприклад, напередодні астаніанських фєсєрєкє нову ідею висунув президент успішної академії природничих наук Єрєнгєлі Омаров, запропонувавши колишню Акмолу іменуєвати Баскалою, що в перекладі з державної мови на офіційну російську означає «головне місто».

Хоч би що було, а з 10 червня Астана і де-юре, і де-факто стала головним містом країни. Презентацією прикуто до цього міста пильну увагу засобів масової інформації інших держав. Чого вартий хоча б (казахський) спецвипуск російського «Огонька», надрукованого у Філадельфії Шедєр поліграфічного мистецтва, та й годі.

Проте компліменти «баскалу» заслужила не лише завдяки рекламним відрахуванням. Вражають темпи, розмах другого освоєння колишньої столиці цілини. Оглядаючи місто за день до урочистостей, президент Казахстану повідомив журналістам, що всього до презентації було намічено збудувати 57 об'єктів і всі вони здані вчасно. До того ж кошти з бюджету не вилучалися — всю фінансову ношу взяли на себе вітчизняні та зарубіжні підприємці. Скажімо, ударними, напрошується навіть епітет «стахановськими», темпами зведено турецькими будівельниками п'ятизрівковий готель «Окан Інтерконтиненталь». Об'єкт, роботи на якому розпочалися у вересні 1996, на два роки раніше від наміченого розкриє двері для саїту главі 11 тюркських держав. Правда, в останні місяці на будівельних майданчиках суперготелю (вартість 85 млн. доларів) водочас працювали 3 тисячі осіб.

Усього ж на будівництві та реконструк-

ції будинків було задіяно 14 тисяч фахівців, а в реалізації програми підготовки та презентації брали участь 217 казахських та іноземних компаній. Минулого року їх сукупні інвестиції становили 17,9 млрд. тенге (1 долар — 76,5 тенге).

А тепер цифри й факти, за якими можна предметніше скласти враження про новопоселену столицю Казахстану. Сьогодні в новому місті мешкає 280 тисяч осіб. В Астані — 540 магазинів та супермаркетів, 15 ресторанів, 40 кав'ярень, 135 аптек та аптєчних кіосків, 33 перукарні. У столиці 3 музеї, 2 театри, 2 університети, 5 приватних вузів, 43 загальноосвітні школи, 10 спортзалів тощо.

Не дуже вражає? Але й Алмати не відразу будувалася. На початку століття це була козацька станиця, а тепер народу

майже півтора мільйони, і навіть із перенесення столиці населення не зменшується. Отож юній Астані ще росте й росте, перш ніж її по-справжньому почнуть поважати.

Андрій ГРЕВНЄВ.

На знімку: той самий п'ятизрівковий «Окан Інтерконтиненталь».

Фото І. БУРГАНДИНОВА.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ НОВОЇ НОМІНАЛЬНОЇ ВАРТОСТІ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ІНТЕГРАЦІЯ СЕРВІС»

Характеристика емітента:

Повне найменування: українсько-російське відкрите акціонерне товариство «Інтеграція-сервіс».

Адреса: 255401, Київська обл., Обухівський район, м. Українка, вул. Промислова, 17, тел. факс: (04472) 2-19-94.

Засновано 20.11.93 р. рішенням установчих зборів, зареєстровано 22.12.93 р.

Предмет діяльності: поставка електротехнічного обладнання, запасних частин, комплексувальних, організація ремонтів електрообладнання.

Засновниками в першій емісії акцій є:

АТЗТ «Інтеграція» — 2400 акцій, 28,57 % статутного фонду;

АТБВ «Уралелектрогаз» — 2400 акцій, 28,57 % статутного фонду;

АТБТ «ЕЛВО» — 2400 акцій, 28,57 % статутного фонду;

СП «УКРОП» — 60 акцій, 0,71 % статутного фонду.

Чисельність співробітників на 01.04.98 р. — 12.

Чисельність акціонерів на 01.04.98 р. — 290.

Баланс та фінансові результати

	01.01.97 (тис. грн.)	01.01.98 (тис. грн.)	01.04.98 (тис. грн.)
Актив			
Основні засоби та інші активи	63,0	51,6	119,0
Засоби в запасах	19,1	14,7	3,0
Кошти і розрахунки	111,9	145,4	905,4
Баланс	194,0	211,7	1027,4
Пасив			
Державні засоби і привласнені до них кошти	51,4	35,8	109,6
Розрахунки та інші пасиви	142,6	175,9	917,8
Баланс	194,0	211,7	1027,4

Валовий прибуток за 1997 рік — 75,7 т. грн.

Балансовий прибуток за 1997 рік — 51,2 т. грн.

Особа управління

Вищим органом управління є загальні збори акціонерів товариства. Органом управління і контролю є спостережна рада, виконавча дирекція, ревізійна комісія.

Голова спостережної ради — Федоренко Б. Я., 1938 р. н., освіта вища, інженер-електрик, стаж роботи 41 рік, на посаді голови ради — два роки.

Голова ревізійної комісії — Толкачев Н. М., 1927 р. н., освіта вища, інженер-електрик, стаж роботи 39 років, на посаді голови ревізійної комісії — один рік.

Склад виконавчої дирекції:

Калмаз В. М., 1953 р. н. — генеральний директор, освіта вища, інженер-електрик, стаж роботи 21 рік, на посаді генерального директора чотири роки.

Кострова Н. Ф., 1945 р. н. — головний бухгалтер, освіта вища, інженер-економіст, стаж роботи 33 роки, на посаді головного бухгалтера чотири роки.

Куліков А. В., 1962 р. н. — комерційний директор, освіта вища, інженер-електрик, стаж роботи 13 років, на посаді директора чотири роки.

Чинники ризику в діяльності емітента:

Практична відсутність власних об'єктів кошту, здійснення діяльності за рахунок закупівки кошту.

Форми мажоритарної власності:

Особливості діяльності:

Товариство здійснює свою діяльність у таких напрямках:

— поставання електротехнічного обладнання, запасних частин, комплексувальних;

— організація ремонтів електрообладнання.

Дані про емісію акцій.

Рішення про випуск акцій прийнято загальними зборами акціонерів, протокол від 30.04.98 р.

Мета випуску акцій.

Привласнення наданої до Закону України «Про господарство товариств» статутного фонду товариства до розміру 1250 мінімум заробітної плати.

Привласнення форми випуску акцій згідно з Законом України «Про національний депозитарний систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні».

Спрямувати одержані в результаті емісії ресурси на власні обігові кошти.

Запланований розмір емісії 56250 (п'ятдесят шість тисяч двісті п'ятдесят) гривень.

Тип акцій: проста іменна.

Кількість акцій: 56250 (п'ятдесят шість тисяч двісті п'ятсот) штук.

Номинальна вартість акції: 0,1 грн.

Привласнені акції та акції на пред'являються, не випускаються.

Акції випускаються в документарній формі з видатковою сертифікатам на сумарну кількість акцій.

Власник простих іменних акцій має право:

— участі в зборах акціонерів особисто або через представників та голосувати з усіх розглядуваних на зборах питань за принципом: 1 акція = 1 голос;

— отримувати дивиденди пропорційно до кількості акцій, власником яких він є;

— отримувати частину майна товариства в разі його ліквідації пропорційно до кількості акцій власником яких він є;

— відчуження акцій на свій розсуд.

Розповсюдження акцій через фондові біржі та торгові системи не проводиться. Фондовою котировкою акцій не проводиться.

Номери простих іменних акцій: серія А, номери з 01 по 56250.

Строк початку переплати — 1 липня 1998 року, строк закінчення переплати — 31 липня 1998 року, переплата проводиться в робочі дні.

Місце проведення переплати: Київська обл., Обухівський р-н, м. Українка, вул. Промислова, 17.

Порядок передачі акцій, оплати акцій і аннулювання акцій першої емісії.

Акціонери товариства мають такі пільги з придбання акцій.

Основна пільга: першочергове право на придбання акцій мають зареєстровані на 30.04.98 р. акціонери, які були акціонерами на момент утворення товариства. Вони мають право переплатити за номінальною вартістю акцій на кількість акцій нової емісії пропорційно до частки в статутному фонді, яка зареєстрована на момент утворення товариства без урахування подальших змін рахунок в реєстрі акціонерів. Переплата не може бути відхилена.

Додаткова пільга: акціонери, зареєстровані на 30.04.98р., мають право переплатити за номінальною вартістю кількості акцій емісії, різницю кількості акцій, зареєстрованих у реєстрі станом на 30.04.98 р. При цьому акції першої емісії зараховуються як внесок під час переплати. Переплата не може бути відхилена.

Загальна переплата: акції розповсюджуються за курсовою вартістю але

не нижче від номінальної. Початкова курсова вартість — 0,11 грн. за одну акцію.

Переплата акцій проводиться за місцем розташування товариства шляхом подачі заявки-пропозиції та укладання договору. Громадянам не об'єднано мати при собі паспорт та довідку про ідентифікаційний код, в необхідних випадках — довідку податкового органу про наявність прибутку, достатніх для внесення коштів на придбання акцій. Представники юридичних осіб повинні мати належне оформлене довірення. Юридичні особи оплачують акції шляхом переказування коштів на розрахунковий рахунок 2600730127001 і у відділенні Промислабанку м. Українка, МФО 321262 або оформленим актом прийому-передачі в разі безкоштовних форм розрахунку.

Фізичні особи проводять оплату на вибір або шляхом переказування коштів на розрахунковий рахунок, або внесення коштів в касу товариства.

До номінальної і курсової вартості акцій не входять витрати, пов'язані з оформленням і реалізацією договору переплати.

Під час подачі заявки сплачується не менш як 10 % вартості. Після оформлення договору до закінчення строку переплати особи, які не переплатили акцій, зобов'язані оплатити не менш як 30 % їх вартості. Повна оплата має бути проведена протягом року після реєстрації випуску акцій.

Оформлення переплати акціонерам прав власності на акції здійснюється тільки після повної оплати акцій і реєстрації випуску акцій.

У разі досягнення запланованого рівня емісії переплата може бути припинена достроково.

У разі відхилення переплати внесені кошти повертаються в строк, не пізніше 30 днів з дати відхилення.

У разі коли переплату визнано такою, що не відбулася, особам, які переплатили акції та оплатили не менш як 30 %, повертаються внесені ними кошти протягом 30 днів з дати визнання переплати такою, що не відбулася.

Власники акцій першого випуску, які не реалізували права їх використання для пільгової переплати, втрачають права акціонерів на ці акції з дати реєстрації випуску акцій другої емісії. Товариство приймає аннулювані акції з оплатою номінальної вартості без обмеження строку.

Дивиденди на акції виплачують один раз на рік по закінченні фінансового року в першому шпівріччя за наявності прибутку після прийняття рішення зборів акціонерів.

Перша емісія акцій в кількості 8400 штук на суму 840 гривень (вісімдесят чотирьох тисяч гривень) зареєстрована Мінфіном України, свідоцтво № 102/194 від 15 березня 1994 р.

Кількість акцій у членів виконавчого органу:

генеральний директор Калмаз В. М. — 75 шт. (0,89 %);

головний бухгалтер Кострова Н. Ф. — 9 шт. (0,11 %);

комерційний директор Куліков А. В. — 11 шт. (0,13 %).

Особа, частинна акція у статутному фонді перемищує 5 %:

АТЗТ «Інтеграція» (28,57 %), АТБВ «ЕЛВО» (28,57 %), АТ «Інтеграція-комплект» (28,56 %).

Послугами торговельно-циновими паперами товариство не користується.

Рестр акціонерів ведеться за місцем розташування товариства.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ОБУХІВСЬКИЙ ЗАВОД ПОРИСТИХ ВИРОБІВ»

Відомості про акціонерне товариство

1. Фірмове найменування: Відкрите акціонерне товариство «Обухівський завод пористих виробів» (ВАТ «ОЗП»).

2. Місцезнаходження: 255403, м. Обухів, Київська область, промвузол.

3. Дата реєстрації: Зареєстровано розпорядженням голови Обухівської районної державної адміністрації від 22 лютого 1995 року, перереєстровано розпорядженням Обухівської районної адміністрації від 7 квітня 1997 року.

4. Загальний обсяг та обсяг сплаченої частини статутного фонду: статутний фонд (з урахуванням індексації) — 8698456 грн. 80 коп. (вісім мільйонів шістьдесят дев'ять тисяч чотириста п'ятдесят шість грн. 80 коп.) згідно зі свідоцтвом про реєстрацію випуску цінних паперів, виданим Міністерством фінансів України від 22.02.1996 р., реєстраційний номер 116/1/96.

Статутний фонд сплачений повністю. Державна частка відсутня. Акт прийому-передачі державного майна № 20 від 15.05.1997 р. виданий регіональним відділенням Фонду державного майна України по Київській області.

Дані про емісію акцій

1. Рішення загальних зборів акціонерів ВАТ «Обухівський завод пористих виробів» (протокол від 23 березня 1997 р.) про збільшення статутного фонду на суму індексації балансової вартості основних фондів шляхом збільшення номінальної вартості акцій попередньої випуску.

2. Загальна сума випуску нових акцій: Сума випуску — 8698456 грн. 80 коп.

Номинальна вартість акції — 1 грн. 63 коп.

Кількість акцій — 5271792 акції.

Вид та категорія акцій — прості іменні.

Серія — А

Порядкові номери — з № 0000001 по № 5271792.

Форма випуску акцій — документарна.

Власникам акцій видається сертифікат акцій на сумарну кількість акцій, якими володіє акціонер.

3. Права акціонера.

Всі акціонери мають однакові права.

Мають право:

— одержувати інформацію про діяльність Товариства,

— вийти з Товариства шляхом продажу, передачі, дарування своїх акцій і окремим особам, і самому Товариству чи іншим юридичним особам;

— отримати частку вартості майна Товариства у випадку його ліквідації пропорційно розміру своєї частини у статутному фонді Товариства.

4. Порядок розміщення акцій.

Акції попереднього випуску обмінюються на акції нової номінальної вартості відповідно до кількості акцій, якими володіє акціонер.

Власнику акцій видається сертифікат на сумарну кількість акцій, якими він володіє.

Початок обміну акцій через 30 днів після публікації інформації про випуск акцій у пресі.

Термін обміну акцій не обмежений.

5. Порядок отримання акцій нового випуску.

Акції нового випуску видаватимуть за адресою: м. Обухів Київської області, ВАТ «Обухівський завод пористих виробів».

Телефони для довідок: (код 272) 5-77-89, 5-55-08.

6. Дані про суми проведених індексацій основних фондів станом на 1.01.96 р.

— індексація основних фондів — 7699883,03 грн.

— індекс основних фондів — 319374,23 грн.

залишкова вартість основних фондів — 7380308,80 грн.

Правління Київської обласної державної адміністрації повідомляє про ліквідацію заводу безалкогольних напоїв, ідентифікаційний код 01731349.

Претензії приймають протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: Київ, вул. П. Лумумби, 21.

Академія муніципального управління

державний вищий навчальний заклад III-IV рівня акредитації

оголошує прийом студентів на перший курс за спеціальностями:

менеджмент організації;

менеджмент зовнішньоекономічної діяльності;

фінанси;

облік і аудит;

правознавство.

Форма навчання: денна і заочна.

Термін навчання: бакалавр — 4 роки;

спеціаліст — 5 років.

Навчання платне.

В академії створено відділу кадра.

Інтересам надається ґрунтовно.

Адреса: 254176, Київ-176, вул. Електриків, 36/8 (Рибальський пішохід).

Телефони: (044) 416-21-85, 416-14-06.

Арбітражний суд м. Києва (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44в), за заявою Державної податкової інспекції у Дарницькому районі м. Києва пошув справу № 17/47-6 про визнання ТОВ «Арктур» банкрутом (юридична адреса, Київ, 6-р Давидова, 6, кв.80), р/р 1467672 в Дарницькому відділенні УСБ, МФО 322023.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Арго» ЛТД. Юридична адреса: м. Ковель Волинської області, вул. Володимирська, 87/86; р/р 260050156101 у Ковельському відділенні «Укрескбанку», МФО 303699, ідентифікаційний код 20146326.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство малого приватного підприємства «Барді». Юридична адреса: 264410, м. Ковель Волинської області, вул. Шевченка, 1/30; розрахунковий рахунок 26001301107 у Ковельському відділенні Ощадбанку, МФО 303945. Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство спільного українсько-російського підприємства фірми «Іман». Юридична адреса: 264410, м. Ковель Волинської області, вул. Шевченка, 1/30; розрахунковий рахунок 26001301107 у Ковельському відділенні Ощадбанку, МФО 303945. Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Арго» ЛТД. Юридична адреса: м. Ковель Волинської області, вул. Володимирська, 87/86; р/р 260050156101 у Ковельському відділенні «Укрескбанку», МФО 303699, ідентифікаційний код 20146326.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Арго» ЛТД. Юридична адреса: м. Ковель Волинської області, вул. Володимирська, 87/86; р/р 260050156101 у Ковельському відділенні «Укрескбанку», МФО 303699, ідентифікаційний код 20146326.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Арго» ЛТД. Юридична адреса: м. Ковель Волинської області, вул. Володимирська, 87/86; р/р 260050156101 у Ковельському відділенні «Укрескбанку», МФО 303699, ідентифікаційний код 20146326.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Арго» ЛТД. Юридична адреса: м. Ковель Волинської області, вул. Володимирська, 87/86; р/р 260050156101 у Ковельському відділенні «Укрескбанку», МФО 303699, ідентифікаційний код 20146326.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Арго» ЛТД. Юридична адреса: м. Ковель Волинської області, вул. Володимирська, 87/86; р/р 260050156101 у Ковельському відділенні «Укрескбанку», МФО 303699, ідентифікаційний код 20146326.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Арго» ЛТД. Юридична адреса: м. Ковель Волинської області, вул. Володимирська, 87/86; р/р 260050156101 у Ковельському відділенні «Укрескбанку», МФО 303699, ідентифікаційний код 20146326.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Арго» ЛТД. Юридична адреса: м. Ковель Волинської області, вул. Володимирська, 87/86; р/р 260050156101 у Ковельському відділенні «Укрескбанку», МФО 303699, ідентифікаційний код 20146326.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Арго» ЛТД. Юридична адреса: м. Ковель Волинської області, вул. Володимирська, 87/86; р/р 26005015610

Алхімічна реакція на франківській сцені

СЛОВОСПОЛУЧЕННЯ

«Франківська сцена» — мабуть, викличе асоціацію з усталеним стилем, «почерком» столичного драмтеатру. Проте остання прем'єра — «Алхімія щастя» Яцека Янчарського (за п'єсою «Мерти від сміху», переклад з польської Яна Козова) — вишла deciso диною і для глядача, і для самого театру.

Із-за лаштунків

простий, проте вдалі сценарії (художник Олена Дробна). На сцені ніяких грат, нар, «Немає лаштунків» шибениця обігрується напго побутовою — і від цього стає моторошно. Спинки стільців — ніби заграбовані виконечка, а червоне коло, дим, чорнота сцени нагадують... пекло.

Замість роб — білі сорочки з розрізаними рукавами (опущені крила). За допомогою миски з водою І. Дворянин творить дивовижний етюд з п'лятивським «миванням рук». Мотузка обігрується як прикріпка для волосся. А в замірковій нап'яченості п'єси засовують плішового ведмедика — улюблену іграшку повіі.

У цій виставі немає чорного і білого: все міняється місцями і переплутується. Поява-бвиця виявляється чистішою за «чесну і порядну» (і невідомо, хто з них більше потребує психоаналізу). Вистава ставить більше запитань, ніж дає відповідей, і залишає в розгубленості від недовмленого. Та краще виходити з відчуттям, що щось залишилося непобаченим, ніж нудитися в очікуванні фіналу...

Андрій КАРПЕНКО, театрознавець.
На знімку: сцена з вистави.

По-перше, через тему — для відбудується в сучасній в'язниці. Діючі особи: повія Сюзанна (Світлана Прус), яку звинувачують у шінічному вбивстві «клієнта», і жінка-психолог Емілія (Ірина Дворянин), яка досліджує лиходійку Сюзанну.

По-друге, через структуру — п'єса, змонтована з різномірних епізодів, схожа на розбитий калейдоскоп, який котиться у прірву. До речі, режисер Олександр Мірошинченко визначив жанр цього дійства як «театральний джаз».

По-третє, через припущення: ЩОСЬ можна творити нібито з нічого... Хоча тема претендує на «проектний» театр, тут немає ні ансамблю зірок, ні «лівих» грошей, ні сплати.

Вистава має студійно-експериментальний характер. Вся постановочна команда молода і зелена. Якщо місцями актрисам бракує досвіду, це компенсується шаленою самовіддачею, готовністю ризикувати ризикованими режисерськими завданнями.

В «Алхимі щастя» поєднуються феєрія світла, музики і пластичного рішення, «чорнушність» в'язничних реалій і майже дитяча грайливість та романтичність героїнь. Вистава має свою особливу знакову систему, створену наспер перед глядачем дуже

Афіша вихідних днів

Київ

Великий зал Національної музичної академії імені П. Чайковського: субота, неділя — вистава «Жінка в пісках» за твором Кобо Абе; у головній ролі Маргарита Терехова (о 19 години).

Провідні столичні театри на гастролях.

Одеса

Академічний театр опери та балету: субота — концерт фестивалю «Слов'янський базар» (о 19 години); неділя — балет «Лікар Айболіт» Л. Морозова (о 12 години); концерт фестивалю «Слов'янський базар» (о 19 години).

Театр музичної комедії імені М. Водяного: субота — гала-концерт «Квіти Болгарії» (о 19 години), концерт Лілі Іванової (о 23 години); неділя — програма Олександра Малиніна «Вічність» (о 19 години), Віктор Павлік у програмі «Шикидим» (о 23 години).

Погода

4 — 5 липня в Україні короткочасні дощі з грозами. Вітер західний. Температура вночі 13 — 18, вдень 22 — 28 градусів тепла. На Київщині невеликі дощі. Вночі 10 — 15, вдень 18 — 23 градуси тепла. Температура в Чорному та Азовському морях 22 — 25, а в Дніпрі біля Києва 20 градусів вище нуля.

Український гідрометцентр.

Голос України

Засновник —
Верховна Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДЬЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОН: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
ВІДПІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: sekret@golos.rek.com

- ☐ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ☐ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- ☐ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- ☐ Рукописи не повертаємо.
- ☐ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Знає, чим убити наповал

Диктатура моди

Та, від якої всі шаленіють: такий образ намагається створити модельєр Марія Дикаль. Виростає та вступила до Технологічного університету Поділля. А потім, як розповідає кореспондент ДНАУ, була перша перемога на конкурсі дизайнерів моди «Зірки Галичини» (1996 р.) — гран-прі за колекцію «Квіти». Сьогодні Марія розробляє ескізи нових стрій.

На знімку: Марія демонструє власну модель.
Фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДНАУ).

Неприятель жуків, поки що живих

Від суботи — до свободи

Захищаючи в черговій суперечці вітчизняне кіно, серед інших помітних постатей ви обов'язково назвете ім'я Андрія Куркова. А з його сценарних робіт на перший план (як, утім, і більшість кінокритиків) висуне «Приятеля небіжчика» (режисер В. Криштофович). Та Андрія Куркова аж ніяк не можна «обмежувати» однією роботою, хоча вона й пройшла крізь горнила багатьох престижних кінофорумів. У літературі — чимало інших цікавих сценаріїв та захоплюючої прози.

А загалом ми про Андрія, тому що якось нечужо не привити його з членством у Європейській кіноакадемії: він перший її представник з України. Наступний привід — цікавість: як ця зайнята людина збирається відпочити не далі ніж завтра-післязавтра?

І на нашу превелику радість, пан Курков не став у позу пам'ятника і не сказав, що прикує себе ланцюгами до письменного столу. Це одразу видно з окремих наших співрозмовників з маси невтомних діячів культури, які зав-

жди скаргаться на тотальну відсутність вихідних. Шоправда, письменник зізнався: відвоювання «дозволя» заради дозвілля — заслуга дружини Лізи. Вона вже понад 10 років бореться з неформованою працею свого чоловіка під час уїк-енду. Андрій чинно зів'яну, що завтра, за планом, — похід у гості. У неділю він боротиметься з колоральськими жуками, які атакують фазенду. Він не вважає себе фанатом-городником, просто є замський будинок і є деякі обов'язки на присадибній ділянці. Окрім того, відпочинок на природі — найбажаніший для Куркова після народження більш як рік тому доньки Габрієлі.

Ольга КЛЕМЕНОВА.
На знімку: Андрій Курков (праворуч) із дружиною Лізою.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Пильний погляд на пилілку метушливого життя

Десять муз

У столичному Будинку кіно відбувся показ «Нове кіно Тайваню», організований Спілкою кінематографістів України. Очікуване екзотичне відвідує несподівано виявилось гарним переконливим кіно про людей трошки іншої культури та ментальності, заклопотаних загальною тим само проблемами, у вирі все тих же інтернаціональних житейських питань. З чотирьох стрічок — одна сімейна мелодрама «Сьогодні ніхто не піде долому», два серйозні історико-філософські авторські фільми «Клубничник багрянців пилі» та «Пілока метушливого життя», а також «Тропічні рибки» — легка картина, що «не претендує на ніш».

Пан Лі Чен-лі, директор інформаційного відділу представництва у Москві тайбей-

сько-московської координаційної комісії з економічного та культурного співробітництва (на жаль, культурного договору між Україною та Тайванем поки що немає), котрий привіз та представив ці стрічки в Україні, розповів, що за законодавством про кінематографію уряд Тайваню зобов'язаний підтримувати вітчизняне кіно. Щороку в країні вихо-

дить по 10 фільмів, що на 20% фінансуються державою, а кінофесті 60 місцевих відеоканалів наповнюють складається з фільмів власного виробництва. Це дешевше, ніж купувати екранні копії за кордоном. Як зазначив Лі Чен-лі, для показу в Україні відібрано по-різному нові — позаторішні фільми, однак не найкращі та не найпоказовіші. Проте, як зауважили наші кінематографісти, якщо Україна доведеться представити своє кіно у Тайвані, ми показували б його кіно на палках.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Великий фестивалний наступ: уже завойовані вершини...

Як завжди, після весняного затиштя у культурному просторі щось блиснуло, гримнуло. І фестивалі линули дощем на тимчасово відвільку від них землю. Уже позаді кінофестивалю «Бригантина», фестивалю дитячої творчості «Топ-топ» (Бердянськ), естрадної творчості «Азовські вітрила».

У переліку першої порції літніх форумів відзначають успіх перших «Чорноморських ігор» («сміночок» «Таврійських ігор»). Як повідомляє Сергія Зеленко зі Скадовська Херсонської області (там відбувався заключний етап конкурсу), на південь країни приїхало понад 250 виконавців віком до 18 років. Переможців визначали у восьми номінаціях. Справжнім відкриттям стала 10-річна Дарина Павлішина з Черкаса. А

Про те, що було і буде

найкращою серед старших визнали 18-річну Ілну Шусталь. Вона відзначила свій день народження просто на сцені, під шалені оплески залу.

Окрім призів, лідери піснених змагань отримали можливість виступити на «Таврійських іграх».

... і ще ні

Хоча вже складено довгий перелік організацій, які опікуватимуться ще одним мистецьким форумом: першим Міжнародним дитячо-юнацьким конкурсом класичного танцю «Артек-Ялта-98», що відбуватиметься в серпні.

Він, за словами організаторів, об'єднє стати єдиним у своєму роді. Принаймні, у нашій державі. Учасників розділять на дві вікові групи: до 15 років

та від 15 до 19 років включно. Кожен привезе чотири варіанти з класичних балетів та сучасний номер. Загалом планують прийняти 80 виконавців хореографічних училищ, балетних відділень шкіл мистецтв, приватних шкіл та коледжів з України, Росії, Молдови, Латвії, Канади, Австрії, Німеччини. Журі очолить президент Міжнародної спілки діячів хореографії Юрій Григорович.

На прес-конференції заступник генерального директора МДЦ «Артек» Сергій Єрохін розповів про виникнення торік ідеї — створити на базі знаменитої оздоровничої світової центру дитячого класичного танцю. І пригадав, як свого часу «Артек» вів славетну Галину Уланову.

А голова оргкомітету конкурсу, президент Української академії танцю Юрій Станішевський підтвердив доцільність нового задуму, поспівавшись на авторитетність вітчизняної балетної школи та підсумки інших престижних змагань танцівників, де наші діти завжди «най-най-най».

На знімку: емблема конкурсу.

Свідцтво про рестрацію
періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами. Індекс 60955.
Тираж 197107.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311125.

3 4 5 6 7 8 9 0